

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மொழியியல் - மொழியியல்

சமீப கல்பம் பொருளாதார ரீதியாகப் பலம் பெறும் போது, மொழியியலும் அதன் செல்வாக்கு ஆழமாக ஊடுருவுகின்றது. இனவிருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பால்வறோபாட வறோ பிரிந்த ரீதியில் இனம் கண்டு விளக்குவதற்கு அப்பால், ஆணாதிக்க அடிமதைத் தனத்தில் இருந்து விளக்குவதாக மொழியுள்ளது. மொழி பாலியல் ரீதியாக வரையறைக்கு உட்பட்டும், வரையறைகளையே நியும் பால்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. மொழியின் பயன்பாடு, அதன் உள்ளடக்கம், வெளிப்பாடு தொடர்பாக ஸ்டாலின் கற்றுதைப் பார்ப்போம்.

"மொழி மனிதனின் உற்பத்தி நடவடிக்கையுடன் நேரடித் தொடர்புடையது. உற்பத்தி நடவடிக்கையுடன் மாதிரிமல்லாது, அவனது தொழில் சம்பந்தப்பட்ட சகல துறைகளிலுமுள்ள நடவடிக்கைகளுடன் உற்பத்தி முதல் அடித்தளம் வரை, அடித்தளம் முதல் மறைகட்டுமானம் வரையுள்ள சகல நடவடிக்கைகளுடனும் அது நேரடித் தொடர்புடையது. இதன் காரணமாக, உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை மொழி, உடனடியாகவும், நேரடியாகவும், அடித்தளத்தில் மாற்றம் ஏற்படும் வரை காதிராமலும் தெரிவிக்கின்றது. இதன் காரணமாக, மனித நடவடிக்கையின் சகல அம்சங்களையும் தழுவி நிற்கும் மொழியானது மறைகட்டுமானத்தால் சூட்டப் பெறும் நடவடிக்கைகளிலும் பார்க்க விசாலமானது. அவற்றில் இது முற்று முழுதான அமைப்பைக் கொண்டது."39

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மொழியியல் - மொழியியல்

மொழி, ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் தன்னையே பிரதிபலிக்கின்றது. தொல்காப்பியர் பால்வகைகளைப் பற்றிக் கற்றுதைப் பார்ப்போம்.

"பணைமனை சூட்டிய உயர்திணை மருங்கின்

ஆண்மனை திரிந்த பெயர்நிலகை கிளவியும்
தயெவஞ் சூட்டிய பெயர்நிலகை கிளவியும்
இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கிலவே
உயர்திணை மருங்கிற்பால் பிரிந்திசைக்கும்"39

- என்று பால் வகைகளை ஆணாதிக வரையறைக்குள் நின்று வகைப்படுத்துகின்றார். தமிழ் மொழியின் பால் வகை இயல்பாக ஆணாதிக எல்லைக்குள் பால் பிரிவதை இது காட்டுகின்றது. தமிழில் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என ஐந்து பால்கள் இருப்பது போல், சமஸ்கிருதத்தில் மீனா பால்கள் இருக்கின்றன. புலிங்கம், ஸ்திரிலிங்கம், நபும் சகலிங்கம் அதாவது ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்று மொழி பிரிகின்றது. இந்தி மொழியில் மசேன ஆண்பாலாக இருக்க, காதிரை பெண்பாலாக இருக்கின்றது. பனோ ஆண்பாலாக இருக்க, பென்சில் பெண்பாலாக இருக்கின்றது. இது மொழியியலில் சிறந்தவன, உயர்ந்தவன எல்லாம் ஆண்பாலையும், அதைவிடக் இழந்தவன, குறைந்தவன எல்லாம் பெண்பாலையும் குறிக்கின்றன. மொழியியலில் தமிழில் ஆணாதிகப் பண்பு குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் அல்லாது விரிந்த தளத்தில் பொருட்களை அடையாளம் காண, இந்தி - சமஸ்கிருதத்தில் குறுகிய பால் வறோபாட்டில் மொழிக் குறுகிக் காணப்படுகின்றது. இங்கு தமிழில் பொருட்கள் பால் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்தியில் பொருட்கள் பால் தன்மையைப் பெறுகின்றது. பிரஞ்சு மொழியில் சொற்கள் பால் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றன. வரையறைப்பால் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது. மசேன பெண்பாலாக இருக்க, காதிரை பெண்பாலாகவும், பனோ ஆண்பாலாகவும் பென்சில் ஆண்பாலாகவும் இருக்கின்றது. இதற்கு எந்த வரையறையும் மொழியியல் ரீதியாகவோ கிடையாது. பிரஞ்சுமொழியில் பொருட்கள் ஆண, பெண, பலர் என்று மீனாகவோ பிரிகின்றது. இங்கு பால் அற்ற அலி உருவாகவில்லை. தமிழில் அஃறிணை, உயர்திணையில் பிரிந்த மொழி, மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கிடையில் வறோபாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இது சமுதாயம் வளர்ந்து வந்த பாதையின் முரண்பட்ட தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. மொழி பாலியல் ரீதியாகப் பால் தன்மைக் கொண்டே பிரதிபலிக்கின்றது. மொழியின் மீதான போராட்டம் சமீகப் பொருளாதார மாற்றத்துடன் தொடர்புடைய விடயமாக உள்ளது. ஆணாதிகச் சமீகம் ஒழியும் போது, பால் ரீதியான ஆண - பெண மொழிப்பிளவும் முடிவாகும் வரும். இதற்கு முன் மொழியில் பொருளின் தன்மை மாறாமல் நடத்தும் மாற்றம் பிறிதோர் சொல்லால் பிரதியிடப்பட்டது, நீண்டகாலம் மொழிக் குதிரான சமுதாயப் போராட்டத்தின் முடிவுக்குவதாகவோ இருக்கின்றது.

ஐ. ஐந்தாம் பகுதி - மொழிபெயர்த்துள்ள கவிதைகள்

நாம் இனி இலக்கியத்தில் ஆணாதிகத்தை ஆராய்வோம். தமிழ், மொழி என்ற ரீதியிலும், இனம் என்ற ரீதியிலும், திருவள்ளுவரின் திருக்குறளை முன்னிலைப்படுத்துவது

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

அதிகரிக்கின்றது. திருக்குறள் தனிச் சொத்துரிமையைப் பாதுகாத்தபடி ஆணாதிகத்தை ஒழுங்குமறைத்துடன், அக்காலக் கட்டத்தின் சமுதாய ஒழுக்கத்தையும் சட்டத்திட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தத்துவவியல் என்ற வகையிலும், இன்று காலம் கடந்த நிலையிலும் மாற்றாக முன் நிறுத்தப்படுவதாலும், இதன் பல பண்புகள் தொடர்வதால் பண்ணியல் கண்ணோட்டத்தில் விமர்சனத்துக்குள்ளாவது அவசியம்.

திருக்குறள் அதிகாரம் 6 இல், பண்களுக்கு மட்டும் விதிந்துரைக்கும் சட்டத் திட்ட ஒழுக்கக் கோவகளைப் பார்ப்போம்.

"தயைவம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதழுவாள்
பயை எனப் பயையும் மழை"⁴⁰

கடவுளான வழிபடாது கணவனைத் தொழும் பணை மழை பயை எனக் கற்றின் மழை பயையும் என்பது கற்பு பற்றிய நடமைமுறை விளக்கம். இது ஆணாதிகத்தின் வற்றிகளைப் பறசாற்றுகின்றது. பண்ணின் ஒழுக்கத்தைப் புனிதமாகக்கூறிப் போதே அவளுடைய வார்த்தைகளின் மகிமை கற்பின் பின்னால் ஏற்கப்படுகின்றது. ஆனால், எதார்த்தத்தில் மழை பயை எனச் சொன்னால் மழை பயை திடுவதில்லை அல்லவா. இங்கு அவள் கற்பற்றவளாக மறைமுகமாக விளக்கப்படுகின்றது. பண்ணின் சொற்களுக்கு எதார்த்தத்தில் சாத்தியமற்றதாகின்ற (சொன்னால் மழை பயைவதில்லை) போது, கற்பிழந்தவளாகக் காட்டி அதனாடாக அவளின் வார்த்தைகளை இழிவுபடுத்தப்படுவது நடமைமுறையாகின்றது. இதில் இருந்து தான் பணை ஓட்டு மொத்தமாகக் கவலைப்படுத்தப்படுகின்றாள்.

இதில் இருந்து வளர்ச்சிபெற்ற இந்துப் பண்பாட்டில் சொந்தத் தந்தை இறந்தபின் வாரிசுரிமையான மகன் செய்யும் கிரியையில் பார்ப்பான் (ஐயர்) கற்றும் மந்திரத்தில், சொந்தத் தாயை விபச்சாரியாக்கிக் கவலைமக்குவது நிகழ்கின்றது. மக்களுக்குப் புரியாத தேவ பாஷையான அந்த சமஸ்கிருத மந்திரத்தைப் பார்ப்போம். "யன்மே மாதா பிரலுவபோப சரதி அனனு விருதா, தன்மே ரதேவா பிதா விரங்க்தா ஆபரண யோப பத்யதாம் ரங்கராஜ சர்மணே ஸ்வாவா. ரங்கராஜ அஸ்மத பிதரே இதம் நமம, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண."⁴¹ என்ற தேவ பாஷையின் தமிழ் ஆக்கம் "என் தாய் ஒழுகக் கட்டவள். அந்தரதேவனை (வீரியத்தை) உமதாக நினதத்துக் கொண்டு விபச்சாரத்தில் பிறந்தவனாகிய நான் கொடுக்கிற இந்தப் பிண்டத்தைத் தன் மகனால் கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினதத்து பெற்றுக் கொள்வாயாக."³⁰ என்று சொந்தத் தாயையே இழிவுக்குள்ளாக்கும் தந்தை - மகன் உறவுமுறை பண்ணை வகை கிரமாகச் சித்தரிக்கின்றது. பணை பற்றிய

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

வருண்ணை அவளை விபச் சாரியாகக் காட்டுகின்றபோதும், புணருகின்றபோதும், அப்பெண் தனது கற்புரிமையைக் காக்கப் போராட வண்பிய நிலையில் உள்ளாள். ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் கற்புரிமையை மறுத்து, வருணிக் கும் கற்புக்குப் புறம்பாக, அப்பெண் தனது சொந்த நடத்தையைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக நிலை நாட்டிய போராட்டம் பெண்ணியத்தின் அங்கமாகின்றது. பெண்ணைப் பற்றிய ஆணாதிக்கச் சிந்தனை, பண்பாடு, மொழி அனைத்தும் கவேலமான மனித நடத்தைகளால் வரையறுக்கப் படுகின்றன. சமஸ்கிருத திருமண தவே பாஷையான மந்திரத்தில் கட்ட ஆணின் வக்கிரப் புத்தியால் பெண் புணரப் படுகின்ற காட்சி சர்வ சாதாரணமாக எல்லா திருமணத்திலும் ஓதப் படுகின்றது.

"பரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர: த்ருத்யோ அக நிஷ்டபேதி: துரீ யஸ்தே மனுஷ்யஜா"41 என்ற தவே பாஷையின் தமிழ் விளக்கம் "ஸோமன் முதலில் இந்த மணப் பெண்ணை அடையத் தான். பிறகு கந்தர்வன் இவளை அடையத் தான். உன்னுடைய மன ன்றாவது கணவன் அகனி. உன்னுடைய நான் காவது கணவன் தான் இந்த மனித ஜாதியில் பிறந்தவன்"41 என்று பெண்ணை விபச் சாரியாகப் பட்டம் (பெண்ணின் கற்புரிமையைச் சிறையாடியபிதான்) சட்டியே மந்திரத்தின் வடிவங்கள் உருவாகின்றன. தொடர்ந்து இந்த தவே பாஷை மந்திரத்தைப் பார்ப்போம். "உதீ ர்ஷ்வாதோ விஷ்வாவஸோ நம ஸடோ மவ்றேத வா, அந்யா மிச்ச ப்ரபர்வ யகும் ஸ்ரு ஜாயாம் கத்யா ஸ்குஜ!41 என்றதன் தமிழ் விளக்கம் "விசுவாவசு என்னும் கந்தர்வனே, இந்தப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருப்பாயாக உன்னை வணங்கி வணே டுகிறோம்".

முதல் வயதிலுள்ள வறோ கன்னிகையை நீ விரும்புவாயாக. என் மனைவியைத் தன் கணவனுடன் சேர்த்து வைப்பாயாக"41 என்று கஹும் போதே பெண் தொடர்ச்சியாகப் புணர்ந்தபடி வாழ்வதாக இழிவுபடுத்தப் படுகின்றாள். முதல் வயதிலுள்ள வறோ கன்னியை அடையக் கோரும் போதே ஆணாதிக்க வக்கிரம் கொப்பளிக்கின்றது. இதனால் தான் பல நாட்களில் பிறந்தவனுடன் பெண்ணின் பெண் உறுப்பு சிதைக்கப் படுகின்றதோ? இதனால் தான் சில ஆப்பிரிக்க நாட்களில் பெண் உறுப்பைத் திருமணம் வரையறைத்து விடுகின்றனரோ? இந்தத் திருமண மந்திரத்தில் தொடரும் வரிகள் அருவரூப்பான தொடர்ச்சியாக நீ பித்து சலெலுகின்றன. பெண்ணின் பிறப்பு முதலே பெண் உறுப்பை மையமாக வைத்து மந்திர, தந்திர, சடங்குகள், பண்பாடுகள் எல்லாம் புணர்ச்சியை உள்ளடக்கி அடிமைப் படுத்துகின்றன. இழிந்த பிறவியாக, ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சுவை சுவைய நிரப்பந்திக்கின்றன. இதன் மீறுவது கற்பிற்குக் களங்கமாக வருணித்து, பெண்ணின் கற்புரிமை சிறையாடப் படுகின்றது. இதைத் தான் திருவள்ளுவர் கோருகின்றார். அதை மலேயம் பார்ப்போம்.

"சிறகைக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் மகளிர்
நிறகைக்கும் காப்பே தலை"40

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

ஆணாதிக்க அடக்குமுறையை, ஒழுக்கத்தை, பண்பாட்டை வன்முறை மூலம் திணிக்காது பண்களாலயே ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் ஆணாதிக்கத்தை ஜனநாயக மயப்படுத்துவதைக் கோரும் பண்பாடுகள் தான் இவை. இதுதான் பண்ணின் கற்புரிமையைக் குப்பின்னால் ஆணாதிக்கக் கற்பை விபச்சாரம் செய்யக் கோரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வடிவமாகின்றது. இன்று திருக்குறளை முன்னிறுத்தி நடத்தும் கட்டத்தும், சிலை வைப்பும், புத்தாண்டு வருடக் கணக்குகளின் பின் ஆணாதிக்கம் கோலோச்சுகின்றது என்பது தெளிவானது. தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

"மனதைத் தக்கமாண்புடையள் ஆகிதற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை"40

கணவனின் வருமானத்துக்கு ஏற்ப சிலைவு செய்து, வாழ்க்கை நடத்துபவள் உண்மையான மனைவியாவாள். பணை ஆணின் பொருளாதார அடிமை என்பதை இது காட்டுகின்றது. அதாவது ஆண் இந்தச் சூரண்டல் அமைப்பில் சூரண்டப்பட்டு நலிந்து கிடந்தாலும், இதனை எதிர்த்து பணைப் போராடக் கூடாது என்பதைக் கோருகின்றது. குடும்ப வறுமையை முன்வைத்து ஆணுடன் நடக்கும் போராட்டமும் சரி, சமுதாயத்துக்கு எதிரான பண்ணின் போராட்டமும் சரி, ஆணைச் சமுதாயத்துக்கு எதிராகப் போராட வகைகும். அதுபோல பணை ஊதாரித்தனமாகச் சிலைவு செய்கின்றபோதும் ஆண் இந்த அமைப்பின் ஊதாரித்தனத்தை எதிர்த்துப் போராடக் கூடாது என்பதால், பண்ணை வருமானத்துக்கு உட்பட்டு அடங்கி சிலைவு செய்யக் கோருகின்றது. ஒரு பணை ஊதாரியாக இருந்தாலும் சரி, வறுமையில் வதங்கினாலும் சரி, இந்தச் சமுதாயமே காரணமாகும். இதே காரணம் ஆணுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் பண்ணை மட்டும் கோருவது ஏன்? உழைப்பின் உரிமை பண்ணுக்கு இல்லா என்பதால்தான். தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

"மனமொட்சி இல்லாள் கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனமொட்சித் தாயினும் இல்."40

எவ்வளவு சிலைவம் இருந்தாலும் குடும்ப வாழ்க்கைக்குரிய பண்பு இல்லாதவள் அவனின் வாழ்க்கையைப் பயனற்றவள் ஆகுகின்றாள்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

"இல்லதென் இல்லவன் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவன் மாணாக் கடன"40

நற்குணம் பொருந்திய மனவையையாவிட்டால் வாழ்க்கை சீன்யமாகிவிடும். இந்தப் பண்பு, மற்றும் நற்குணம் என்பது ஆணின் தவேயைப் பார்த்திச் செய்வதாக வரையறுக்கின்றது. ஒவ்வொரு குடும்பமும் இந்த அமைப்பின் அரசு வடிவமாகின்றது. ஒவ்வொரு ஆணையும் திருப்தி செய்யும் நடமாட்டம் மட்டும் போதும், இந்த அமைப்பைக் களங்கமின்றி பாதுகாத்துவிடமுடியும். பண்பு பார்த்திச் செய்யாத நிலையில் ஆண் இந்தச் சமுதாயத்தில் பயனற்ற ஒரு உறுப்பு மட்டுமின்றி, இந்த அமைப்பின் தகர்வை வளிக்காட்டிவதாகின்றது. ஆணின் உழைப்பைச் சூரணடும் ஜனநாயகத்தில், ஆண் இந்த அமைப்பின் சட்டத்தையே மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் வடிவில், பண்பு - ஆணை மதிக்கும் பண்பாட்டில் இந்த அமைப்பு பரிமாற்றவடிவில் கட்டப்பட்டுத் தப்புகின்றது. மனிதனை மனிதன் அடக்கும் வடிவம் சிதவினா பாதுகாக்க கோருவதே இதன் முழுவிலக்கமாகும். தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

"மங்கலம் என்ப மனமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்ககட் பறே"40

கற்புடைய மனவை நல்ல புதல்வர்களையப் பெறுவது பண்ணின் அணிகலன் ஆகும்.

"பண்ணிற் பெருந்தக யாவாள் கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின"40

கற்புடைய மனவை கிடப்பின் அதனைவிட செல்வம் கிடையாது. அதாவது ஆணின் இரத்த வாரிசுரிமையை உறுதி செய்யும் உரிமையும், தனிச் சொத்துரிமை இரத்தவழியில் கடந்து செல்ல உதவுவதாக இந்த ஆணாதிக் கக் கற்பு உள்ளது. பண்ணின் கற்புரிமை பறிக்கப்பட்டது, ஆணின் இரத்தக் கற்பு வாரிசுரிமை பாதுகாக்கக் கோரும் ஒழுக்கம் ஆணுக்கு அவசியமற்றதாகின்றது. சொந்த இரத்த வாரிசுரிமை குழந்தையை உறுதி செய்ய,

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

சொந்த மனவையிடம் முன்வகைக்கும் ஆணாதிக்கக் கற்பு மட்டுமே அவசியமாகின்றபோது திருவள்ளுவர் என்ன விதிவிலக்கா?

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பணைத் தன் சான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பணை"40

தனது கற்பையும், கணவன் சேர்த்த புகழையும் அறவழியில் காப்பவள் உண்மையான பண்ணாவாள். சமுதாய ரீதியாக ஆணாதிக்கக் கற்பம் ிரி சொந்தக் கற்புரிமையை நிலைநாட்டும் போது சமுதாயத்தின் கிரிய தாக்குதலை எதிர்கொள்ள வகை கின்றது. ஆண் தான் விதித்த ஆணாதிக்கக் கற்பு ஒழுகுத்தமை ிரி பணை சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும் போது ஆணின் அதிகாரம் காக் கின்றது. இது ஆணுக்கு அவமானமாக, சமுதாயத்தின் கவேலமான பக்கமாக ஆணாதிக்க அமைப்பு கருதுகின்றது. பணை தனது சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும் போது (இங்கு வறே ஆணுடன் வாழ்ந் தாலும் அல்லது உறவு கொண்டாலும் அல்லது தனித்து வாழ்ந் தாலும்) அவளை விபச்சாரி என்று

பட்டம் சட்டுகின்றது. இதைத் தான் திருவள்ளுவர் பண்ணுக்குக் கொடுக்கின்றார். தொடர்ந்து திருவள்ளுவரிடம் ஒழுகும் பற்றிக் களேவி கட்டெப் பார்ப்போம்.

"பெற்றான் பெறின்பெறுவர் பணை டீ ர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தளேர் வாழும் உலகம்."40

பண்பும் கற்பும் உடைய பணை கணவனுக்குச் சவேசையெயின் மறுமையில் மலேலகம் செல்வாள் என்கிறது பாடல் வரிகள். பணை மண்ணுலகில் அனுபவிக்கும் துன்பத்துக்கு மலேலகம் சுகத்ததைத் தரும் என்பது, ஆணாதிக்கத்தின் இன்பத்தை நிஜவூலகில் பாதுகாக்க கோருகின்றது. ஆணுக்குப் பணை செய்யும் சவேயைத் திருவள்ளுவர், பண்பின் இருப்பிடமாகவும், கற்பின் சொர்க்கமாகவும் கருவதன் மூலம், பணை அடிமதைத் தனத்தை நிலைநிறுத்தப் போராடுகின்றார். ஆணுக்குப் பணை சவேசையெய் பிறந்த ஒரு அடிமதைதான் என்பதைத் தாண்டி திருவள்ளுவர் கருத்துக் கறிவிடவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

"புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீட நடை"40

கற்பில்லாத தலவையினைப் பெற்றவன் சரெக்குடன் வீரத்தையுடைய புகழைவருக்குக் காட்டமுடியாது. ஆணின் அதிகாரம், சிலைவம் பண்ணை அடக்கி ஆள்வதில் மையமிடுவதை இக்குறள் காட்டுகின்றது, போற்றுகின்றது. ஆண்மை பண்ணையை எவ்வளவு சிறுமைப்படுத்துகின்றதோ, அந்தளவுக்கு அந்தஸ்தும், அதிகாரமும் கிடக்கின்றது. இன்றைய உலகில் அந்தஸ்துடன் கட்டிய அதிகாரம் எல்லாம், ஆணாதிகத்தின் திமிர்த்தனத்தின் வளிப்பாட்கள் என்பதை இது காட்டுகின்றது. பண்ணின் ஆணாதிகத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தில், சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும் சூதந் திரத்தில், ஆண்மை களேவிக் குள்ளாகப் படுகின்றது. ஆணாதிக ஆண்மை இழந்து போகின்ற போது சமுதாயத்தில் இழிவாகப் பட்டு ஜடமாகக் கட்டிக் குறுகுகின்ற அளவுக்கு, பண்ணைமதைத்தனம் கொட்டமடிகின்றது. இதையே தான் திருவள்ளுவர் தனது குறளின் ஊடாகக் கடப்பிடுக்கும் படி கற்றியுள்ளார். ஆணாதிக ஒழுகத்தைக் கட்டி காத்து பண்ணை இழிவுபடுத்த வழிகாட்டி நின்றார், நிற்கின்றார். மனுவாக்கு எந்த விதத்திலும் குறைபாடு இல்லாத வகையில் திருவள்ளுவர் ஆணாதிகவாதியாகத் தன்னையே காட்டிக் கொண்டார். அதை மலேம அதிகாரம் 91 இல் பார்ப்போம்.

"மனவிழைவார் மாண்பு நயெந்தார் வினவிழைவார்
வணைடாப் பொருள மது"40

மனவி சலால் கடைபவன் எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக் க முடியாததுடன், பயன்களையும் அடையமாட்டான்.

"பணைது பண்ணிவிழைவா னாகக் கம் பரியதோர்
நாணாக தரும்"40

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

இன்பத்திற்காகக் கடமை தவறி மனைவி சொல் கடைபிடிப்பவன் சிலவம், ஆண்கள் எல்லோருக்கும் வடிகத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

"இல்லாள்கட் டாழ்நித இயல்பின்மை எஞ்ஞானறும்
நல்லாருள் நானும் தரும்"40

ஆண் பெருமைக்குப் புறம்பாக மனைவிக்குப் பயந்து நடப்பவன் ஆண்கள் முன் தலைகூனிந்து நடக்க வேண்டும்.

"மனையானை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறியெத லின்றி"40

மனைவி சொல் கடைபிடிப்பவன் அறம் செய்ய முடியாது, மறுமையில் பயன் பெறமாட்டான். அத்துடன் பெரியோர் மதிக்கமாட்டார்.

"இல்லாளைய ஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞானற்றம்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்"40

மனைவி சொல் கடைபிடிப்பவன் உறவினருக்கும், பெரியாருக்கும் உதவப் பயப்படுவான்.

"இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லாள்
அமையார்தோ ளஞ்சு பவர்"40

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

அழகிய தோளையுடைய மனவியிடம் அஞ்சுபவன் தவேர்போல் இனிய வாழ்க்கை நடத்தினாலும் மதிப்பைப் பெற மாட்டான்.

"பெண்ணவேல் சயித் தொழுகு மாண்மையி னாணுடையப் பெண்ணே பெருமையுடையது"40

மனவை சிலால் கட்டேட்டு சயில்படுபவன் ஆண்மையைவிட, நாணமுடைய பெண்ணின் பெண்மையே பெருமையெனப் பெற்றது.

"நட்டார் குறமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதான் பட்டாங்கு தொழுகு பார்"40

மனவை சிலால் கட்டேபவன் நண்பர்களின் குறையைப் போக்கமுடியாது. தர்ம காரியம் செய்யமுடியாது.

"அறிவியை மான்ற பொருளும் பிறவியையும் பெண்ணவேல் சயி வாரக ணில்"40

மனவியின் அபிமயானவன் தர்ம காரியத்துக்குப் பொருள் ட்டவனோ, மற்றைய காரியங்கள் செய்யவனோ முடியாது.

"எண் சேர்த்த நஞ்சுத் திடனுடையார்க் கொஞ்ஞானறும் பெண் சேர்ந்தாம பதேமையில"40

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

நல்லெண்ணம் பொருந்திய அதனால் உயர் நிலை அடையத் தவர்களுக்கு மனவியின் அடிமையாகும் அறிவின் மன இருக்காது.

- என்று திருவள்ளுவர் பெண்ணை இழிவுபடுத்தி, ஆணாதிக்கத்தை மெச்சியபோதே மனுதரம் மீள ஒருமுறை அரங்கேற்றுகின்றது. பார்ப்பனியக் கீதங்கள் ஒருபுறம் இன்று அரங்கேற்றி, திருவள்ளுவர் முதல் கொண்டு அரங்கேற்றும் தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற கீதத்தின் பின் இவ்வெண்ணின் இழிவாடலில் ஒன்றுபடுவதையே குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது. பெண்ணின் சொல் கேட்பது ஆண்களின் ஆண்மகைக்கு இழுகு எனப்படும், அறிவீனத்தின் பண்பு எனப்படும் கொடூரமானது, கவலமானது. மற்றவனுக்குக் கொடுப்பதில் பெண் தடையான இழிபிறவி என்பது, ஆணாதிக்கத்தின் பொதுப்பண்பைத் தலையாற்றி ஓட்ட வளைப்பதாகும். ஆணாதிக்கம் தனிச்சொத்துரிமையுடாகச் சொத்துரிமையை மற்றவனிடமிருந்து பறித்து, கொடுக்காமையைக் கைக்கொண்ட நடமுறை வாழ்க்கையை, பெண்ணுக்குத் திரித்து

சுட்டவது திருக்குறளின் தனிச்சொத்துரிமையுடன் கட்டிய ஆணாதிக்க வக்கிரமாகும்.

மக்களின் சொத்துரிமையைத் தனிச்சொத்துரிமையாகக் கைப்பற்றி, ஆணாதிக்கமாக வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில், ஆண்வழிக் குடும்பம் பெண்ணின் சொத்துரிமையைக் கைப்பற்றி அடிமையாக்கியது. அதனேரே, பெண்ணிடம் கைப்பற்றிய தனிச்சொத்துப் பெண்வழி சமுதாயத்துக்குப் புறம்பாக, ஆண்வழி சமுதாய உறவினருக்கிடையில் அனுபவித்தபோது, பெண்ணின் எதிர்ப்புப் போராட்டம் இயல்பாக இருந்தது. இதனை எதிர்த்து ஆண்வழிச் சமூகத்தையே உருவாக்கப் போரிட்ட திருவள்ளுவருக்கு, பெண்ணினுடைய பெண்வழிப் போராட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத நிலையில், பெண் எதிர்ப்பை வக்கரித்துக் காட்டும் ஆணாதிக்கக் குறள்தான் பெண் விரோதத் தன்மையில் வெளிப்படுகின்றது.

பெண் சொல் கேட்டு நடப்பவனை இழிவுபடுத்தவும், பெண்ணை விட அவ்வாணை இழிநிலைக்குத் தாழ்த்திவிடவும் திருவள்ளுவர் தவறவில்லை. ஆண், பெண்புத்தி கேட்டு நடந்தால், அவனின் ஆண்மையை ஆணுக்கு அடிமையான பெண்ணின் பெண்மையை விடக் கீழானது என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டு, தனது ஆணாதிக்கத் திமிரைப் பறைசாற்றுகின்றார். இன்று சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்கிடையில் நடக்கும் மோதலில், எதிரியைப் பெண் குறித்த உறுப்பினராகக் கீழ் இறக்கித் தட்டிவது அல்லது அது போன்ற சொற்களால் அவமானப்படுத்துவது இயல்பாக உள்ளது. இங்கு ஆணாதிக்கக் கொப்பளிப்புகள் பெண் அடிமையைத் தனத்தின் மீதான ஆணாதிக்கத்தில்

[illegible]

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டை உள்ளடக்கிய காலமே சங்க இலக்கியக் காலமாகும். கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொல்காப்பியமும் ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் எதார்த்த நிலைமைகள் ஊடாகப் பல தகவல்களதைத் தந்துள்ளன. இந்த எதார்த்தம் கட்டமலேமட்டச் சமீகப் பிரிவுகளின் நிலையை மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றது. இதனை வரலாற்று ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டு, சமீக வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். பொருளாதார ரீதியாக நசிவுற்ற பிரிவுகளின் வாழ்க்கையில் ஆணாதிக்கக் கீழ்க்குழைகள் பலவீனமாகவும், பெண்வழிச் சமுதாயத் தொடர்ச்சிகள் ஆழமாக வளர்ந்து இருந்ததையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். சமுதாயத்தில் முரண்பட்ட பிரிவுகளிடையே உள்ள ஆழமான வேறுபாட்டின் மீது, ஆணாதிக்கக் கீழ்க்குழைகள் கட்ட வேறுபட்ட அளவில் இருப்பது எதார்த்தமாகும். சமீக முரண்பாட்டில் அதிகாரத்திலுள்ள பலமான பிரிவுகளின்; ஆணாதிக்கம் பண்பியல் ரீதியாக வளர்ச்சியுற்று இருக்கும் அதநேரம், மற்றைய தளத்தில் நலிவுற்றும் காணப்படும்;. தொடர்ச்சியான இக்கட்டுரையின் பலபகுதிகளை இலகுவாக எடுத்த எழுத, தொகுக்கப்பட்ட பாடல் வரிகளைப் பதித்தித் தெய்வங்களும் பரத்தையர் வீதிகளும் - பிரமோ அருணாசலம் | என்ற நூல்துணையாக அமைகின்றது. இதனைப் பல நூல்களில் இருந்து இந்தப் பகுதியை ஆராய்வோம். அக்காலத்தில் காதல் எல்லை கடந்ததாக இருந்தது.

"எந்நில மருங்கிற் பவமும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடும் வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாக்கும்."42

இந்தத் தொல்காப்பியப் பாடல் சாதிகடந்த, நில எல்லை கடந்த காதலைக் குறித்து நிற்கின்றது. அரசு அமைப்புகளில், தொழில்கள், உழைப்புகள் எல்லை கடந்து விரிந்தபோது அங்கு காதலுக்கும், திருமணத்துக்கும் கட்டுப்பாடு இருப்பதில்லை. அங்கு ஆணும் பெண்ணும் விரும்புகின்ற வரையறை, குடும்ப இணைவைக் கோரியது. அறிமுகமில்லாத நிலையிலும் காதல் அவர்களின் இணைக்கத் தயங்கவில்லை.

அன்று கற்பு திருமண விசுவாசத்தின் மட்டம் குறித்து, திருமணத்தின் பின்னான ஒழுக்கம் கோரப்பட்டது.

"கற்பெப்படுவது கரணமொடு புணரக்
கொள்ளற் குறி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியகை
கொடகை குறி மரபினோர் கொடும்பக் கொள்வதுவே"43

அன்று கன்னிப் பெண்களிடையே கற்பு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. இன்று இந்தியாவில் சில பழங்குடி இனங்களிடையே கன்னியில் கற்புக் கோரப்படுவதில்லை. அவர்கள் வரமொழியைற்ற புணர்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். (பார்க்க - இயல்பான புணர்ச்சி தடுவிசுகள்) அன்று திருமணத்தின் பின் கணவனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதை ஆணாதிக்க "கற்பு" கோரியது. ஆனால், பெண்ணின் கற்புரிமை அனதத்துப் பெண்களின் உரிமையாக இருந்தது.

பெண், ஆணின் அடிமையாக இருப்பது நிபந்தனையாக இருந்தது. மொழியின் இலக்கண வழியில் பெண்ணின் இலக்கணத்ததைத் தொல்காப்பியர் ஏற்படுத்தினார். இந்த ஆணாதிக்க இலக்கணங்கள் பெண்ணின் வாழ்வு மீ தான, தமிழ்ச்சி மீ தான சிறையாக மாறியது. அதைப் பார்ப்போம்.

"அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய"44 (தொல் - பொ - 96)

"உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்
சயெதீ ர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்று"44 (தொல் - பொ - 111)

"நாணும் மடனும் பெண்மையை ஆகலின்
கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கும்
மலெல்லியல் பொறையும் நிறையும் ...
... கிழவோள் மாண்புகள்"44 (தொல் - பொ - 150)

பார்ப்பனியம் ஆழமாகத் தமிழ்நாட்டில் வரேன்றாத காலத்துப் பாடல்கள் பெண்ணின் கற்பு, ஒழுக்கம், அறியாமையுடன் வாழ்வதே பெண்ணின் நற்குணமாகப் பிரகடனம் செய்த அதநேரம்; பெண்ணின் நற்குணமாக அச்சம், நாணம், மடமையை அணிகலன்களாக்கினர். பெண் வீட்டு அடிமையாக ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டு வாழும் வாழ்வதைத் தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் உருவாக்கினர். இது உலகளவிலான

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

பொதுப் பண்பாக இருந்ததால், இருப்பதால் எங்கும் பண்ணின் நிலையை ஓரமோதிரியாகவே ஆண்கள் மதிப்பிட்டனர். பணை கடமையை உலகளவில் ஓரேசீ ராக வரையறுத்த ஆண்கள், சமீபம் சார்ந்த உற்பத்தி வேறுபாடுகளில் தான் சில விதிவிலக்குகள் காணப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் பார்ப்பனியம் ஊடாருவிய போது ஆணாதிகம் இந்துமயமானது. இப்படி பணைகளை அடிமைப்படுத்தி பாடிய தொல்காப்பியர், ஆண்கள் விபச்சாரிகளை அணுகுவதை அங்கீகரிக்கின்றார்.

"காமக் கிழத்தி மனயேபோள் என்றிவர்" (தொல். பொ - 144)

"மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்" (தொல். பொ - 145)

- என்று பாடும் தொல்காப்பியர், விபச்சாரம் சமீக அங்கீகாரமாக இருப்பதை மறுக்கவில்லை. பண்ணின் ஒழுகத்தகைக் கட்டுப்படுத்தும் பாடல்கள், ஆணின் விபச்சாரத்தைப் பணைகள் ஏற்றுப்போகக் கோருகின்றன. இதன் அவர் நிறு.171 இல், விபச்சாரியிடம் தாய் போல் பசே அவளைத் தழுவிய வாழ்வேண்டும் என்று பணைகளுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். இதன் நியாயப்படுத்த ஆண்துன்பப்படவும், சோர்வு அடையவும் கூடாத வகையில் பணை இணங்கிப் போகவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அதாவது ஆணின் விபச்சாரத்துக்குப் பாய்விரித்து ஊக்கம் கொடுத்து, அணுசரித்து நிற்க வேண்டும் என்பதைப் பண்ணைக்குரிய நல்லொழுக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

"அவன் சோர்வு காத்தல் கடனென்ப படுதலின்
மகன்தா யுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாகலானை"44
(தொல். பொ.கற்பியல் - 33)

ஆணுக்கு அடங்கி, பாலியல் இயந்திரமாகிப் போகும் பணைகளைப் பரஸ்பரம் மதித்து உயர்வாகப் போற்றி வாழவேண்டும் என்று கோருகின்றார். விபச்சாரியைத் தொல்காப்பியர் ~மகன் - தாய் என்று கூறுவதன் மூலம், வாரிசு வழியாக ஆணின் சமீக அடையாளத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றார். ஆணைவிட உயர்ந்த அறிவும் தகுதியும் கொண்டிருந்தாலும், பணை அடங்கி நடப்பதே பணைமை என்கின்றார்.

"தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடயை"44

(தொல். பொ.அபி - 178)

ஆண் தன்னபை புகழவும், பெருமை பசேவும் உரிமையுண்டு என்று கஹும்
தொல்காப்பியர், பெண்கள் அப்பிப் பசேவது பெண்மையின் சிறுமையென்கின்றார்.
பெண்கள் அடக்க ஓடக்கமாக, நசிந்து வாழ்வதையே உயரிய பண்பாக முன்வகைகின்றார்.
ஒரு பெண் தனது சொந்தக் காதல் வேட்கையைக் கஹுவது அழகு அல்ல என்று சட்டம்
போடுகின்றார்.

"தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலகை கிழத்திக் கில்லை"44
(தொல். பொ. அ - 116)

கணவனிடம் கஹுபெண் தனது இயற்கையான பாலியல் தேவையைக் கோருவது, கஹுவது
பெண்ணின் அடக்க ஓடக்கமான நாணத்துக்குப் பங்கமானது என்பதை ஒழுக்கப்
பண்பியலாக்குகின்றார். பெண்கள் வீட்டில் வாழ வேண்டியதன் தேவையையும்,
ஆண்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதையும் பெண்ணின் பணியாக்குகின்றார்.

"முந்நீர் வழக்கம் மகடஹவோடும் இல்லை"44 (தொல். பொ - 37)
"எண்ணருங் பாசறபை பெண்ணோடும் புணரார்"44
(தொல். பொ - 173)

பெண்கள் போருக்குச் செல்வது, வளியிடங்களுக்குச் செல்வது தடுக்கப்பட்டதே

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

இந்த வரிகள் காட்டுகின்றது. பண்ணைச் சமுதாய உழைப்பில் இருந்து அன்னியப்படுத்துதல்தான் மஹம், அவளின் கடமைகள் எல்லாப் படுத்துத் தப்புகின்றன. மஹத்ததைத் திரட்டித் தரும் வழியில் ஆண்களின் கடமை விரிவாகின்றது. வளையிடம் சிலவது முதல் பொருளாகக் கான யுத்தம் சிலவது வரை ஆணின் பணியாக வரையறுக்கப்பட்டதன் மஹம், ஆணாதிகத் தனியுடமை அமைப்பிலான சூதந்திரம், ஜனநாயகம் பண்ணைக்கு மறுக்கப்பட்டதன் மஹம், பண்ணை மலேமும் பலவீனமான பயந்த அடிமையாகி இழிவாகப் பட்டாள். மாறாகப் பண்ணைக் கடமை வரையறுக்கப்பட்டது.

"விரும்புபுறந்தருதலும் சூற்றம் ஒம்பலும்
பிறவா மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்"44
(தொல். பொ. அ - 150)

பண்ணை வருவோரை வரவழைந்து உபசரித்து விரும்பு கொடுத்து, சூற்றத்தாரை நயமாகப் பராமரிப்பதையே தமிழரின் பண்பாடு என்பது பண்ணைக்கு இட்ட விலங்காகும். இந்த ஆணாதிகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பின்னால் பார்ப்பனியம் கைகோர்த்து ஒன்று கலந்தபோது அது இந்து ஆணாதிகமாக வளர்ச்சிபெற்றது.

சங்க இலக்கியங்கள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவை. காதல் தொடர்பாகக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் என்ன கருத்தை முன்வைக்கின்றது என்பார்ப்போம்.

"யாவும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறகைக் களீர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயனீர்ப்போல
அன்புடைய நெஞ்சம் தாங்கலந் தாவே"42

இயற்கையான புணர்ச்சியற்ற நிலையில் பாடுவதாக அமைகின்றது. அதில் காதல் புணர்ச்சிக்கு எந்த வரையறையும் அவசியமற்றது என்பதையும், அன்பான நெஞ்சங்களின் இணைப்பே போதும் என்றும் கிறிநிற்கின்றது. இதுபோன்று நற்றிணைப் பாட்டு காதலைத் தொழில் சார்ந்து விரிந்த தளத்தில் நடந்ததை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

"இவளே கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீ லநிறப் பரெங்கடல் கலங்க உள் புகு
மீ நநெறி பரதவர் மகளே நீ யே
நடுங்குகொடி நுடங்கும் நியம மதீர்த்
கடந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே
நிணச் சூறா அறுத்த உணக்கல் வணைபி
இனப்புள் ஒப்பும் எமக்குநலன் எவனோ
புலவநாறுதும் செலறிந் நீ மோ
பெருநீ ர் விளையுளஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும் மொட புவைவதோ அன்றே
எம் மனனோரின் சமம் மலு முடதைத் தே"42

- என்ற பாடல் தொழில் சார்ந்த நிலையில் எல்லகைகடந்த, சாதிகடந்த திருமணம் நடப்பதைக் காட்டுகின்றது. அன்று பார்ப்பனியம் ஆழமாக ஊடூருவாத நிலையில், உழைப்பு சார்ந்து சாதியிருந்த போதும், பரம்பரை சாதி உறவு உருவாகி விடவில்லை. அதாவது குடும்ப வழியாகச் சாதி தோன்றாத நிலையில் உழைப்பு சார்ந்து சாதி உருவானபோது, திருமணம் பரந்த எல்லகைகள் நடப்பதைத் தடுத்துவிடவில்லை. குடும்பம் சார்ந்த உறவாதான் குறுகியத் திருமணத்துக்கான ஊற்றுமடலமாகியது. திருமணத்தின் எல்லை விரிந்திருந்த போது, பண்ணின் சூதந் திரமும் விரிந்த தளத்திலேயே இருந்தது.

"சுடர்த் தொடர் இகனோய் தருவில் நடமாட"42 என்று தொடங்கும் குறிஞ்சிக்கலியில் அறிமுகமற்ற ஒருவன் குடிக் கநீ ர் கட்டை வந்தபோது, தாய் ஒருத்தி மகளை நீ ர் கொடுக்க அனுப்புகின்றாள். அவன் தனது வலக்கையைப் பிடித்தான் என்று பாடல் வரிகள் கற்றுக்கின்றன. அவனின் மூதுகதை தாய் தடவுவதும், தாய் அவன்கைகள் வன் (களவு தொழிலைச் செய்த மக்கள் கட்டடம் கள் வர் சாதியாக இருந்தது.) மகன் எனக் கற்றுவதும், அவர்கள் பாலான உறவையும் குறிப்பிடுகின்றாள். இந்தத் திருமணத்தில் ஆணை வளையிடத்தில் இருந்து வருபவனாக இருக்கின்றான்; அதாவது பண்ணை வழிச் சமுதாயத்தின் எல்லை ஆண் - பண்ணை வீட்டு தடேபி வருவது அன்றைய மரபாக இருந்துள்ளது. பண்ணை தனது தாய் வழிப் பிரதேசத்தைத் தாண்டிச் செல்வது என்பது கிடையாது. பண்ணின் வாழ்க்கை தாய் வழி நிலத் தொடர்களிலேயே வாழ்ந்தாள். இங்கு பல வளையிடத்து ஆண்கள் வந்து போவதும், பண்ணை அவர்கள்கை காண்பதும் இயல்பான நிகழ்ச்சியாகும்; இந்த ஆண்களில் இருந்தே பண்ணை ஆணைத் தெரிவு செய்கின்றாள்; "மற்றிவன் மகனே தோழி" என்ற கருத்தின் மடலம் ஆணின் சமீபத் தகுதி எதையும் கோரவில்லை. உழைப்பு இயற்கை மீதே சார்ந்து இருந்ததால், உற்பத்திக்கான மடலம் அசையாச் சொத்தாக இருந்ததால், பண்ணின் நிலையான சொத்தை நோக்கி ஆண் வரும் போது உழைப்பதைத் தவிர பொருளாதார ரீதியாகத் திருமணத் தகுதி என்பது

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

எல்லைப்பட்டது. ஆண், பெண்ணுக்கும் பெண்ணின் குடும்பத்துக்கும் அன்பளிப்புகள் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

"சான்றோர் வருத்திய வருத்தம் தமது
வான்தோய் வன்ன குடியையும் நோக்கித்
திரும்பினி வரன்றும் குன்றம் கொண்டிவள்
வருமலை ஆகம் வழங்கினோ மன்றே
அஃதானற், அடையொருள் கருதுவார் ஆயின் குடையொடும்
கழும்லம் தந்த நற்றோர்ச் சமீபியன்
பங்குனி விழவின் உறந்தையொடும்
உள்ளி விழவின் வஞ்சியும் சிறிதே"42

ஆண், பெண் வீட்டை நோக்கிச் செல்லும்போது அன்பளிப்புகள் கொடுப்பது வழக்காக இருந்தது. இதன் மூலம்தான் பெண்ணை அடையமுடியும்;. இது இன்றைய ஆண் வழிச் சமீக நடமைறகைக் கு எதிரிடையானது. அத்துடன் பெண்ணின் குடும்பத்தில் கடின்மாக உழகைக் வேண்டியிருந்தது. அகநானூறு பாடல் வரிகள் இததைத் தெளிவாக கின்றன.

"பொன்னடர்ந்தன்ன ஒள்ளிணர்ச் சரெருந்திப்
பன்மலர் வயேந்த நலம்பெறு கோதையள்
திணிமணல் அடகைரன அலவன் ஆட்பி
அசையின் ளிருந்த ஆய்தொடிக் குறும்கள்
நலஞ்சால் விழப்பொருள் கலநிறை பொடபின்னும்
பறெலருங் குரையளாயின் அறந்தெரிந்து
நாமுறை தளேம் மரபு உப்பெயர்ந்தவனொடும்
இருநீர்க் குட்டம் புணையொடும் புக்கும்
படுத்தனம் பணித்தனம் அடுத்தனம் இருப்பின்
தருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரகை
கண்பிரன் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தனீமிர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
கானலம் பரெருந்துறைப் பாரவன் நமக்கே"42

பெண்ணின் தந்தையுடன் உப்பங் கழனியில் உழன்றாக வேண்டும்;. மீன்பிடிக்க ஆழ்கடல் செல்லவேண்டும். அன்பைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இந்த நிலையில் தான்

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

பெண்ணைப் பற்றவர்கள் பெண்ணைத் தனக்கு தருவார்கள் என்றளவுக்கு ஆண் ஏங்குவதைப் பாடல் வரிகள் தெளிவாகக் கூகின்றன. அன்று, பெண் அடிமையாகி விடவில்லை. பெண் திருமணம் இன்றி கன்னியாகப் பூழங்கி சிதையவில்லை. ஆண் - பெண்ணை அடவைது என்பது, பெண்ணைத் திருப்தி செய்வதைச் சார்ந்திருந்தது. பெண்ணும் ஆணும் காதல் செய்து இருந்தாலும், அவர்கள் கழந்தையைப் பற்றி இருந்தாலும், ஆணை அந்தக் குடும்பத்தில் அங்கீகரித்து திருமணம் செய்வது என்பது பெரியவர்களின் ஆசியில் தங்கியிருந்தது. அன்று காதல் திருமணத்துக்குத் தடை விதிப்பது சமீகப் பண்பாடல்ல. குறுந்தொகை 51.4-6 இல், இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

"யானும் காதலென யாவும் நனி வய்யள்
எந்தையுமங் கொடீ இயர் வணேடும்
அம்பலமும் அவனோடும் மொழிமே"42

ஆணும் பெண்ணும் விரும்பிக் காதல் செய்யும்போது சமீகம் அதற்குத் துணையாக, பக்கபலமாக இருந்துள்ளது. இன்றைய சமீகம்போல் காதலனைக் குற்றமாகக் கருதவில்லை. கலித்தொகைப் பாடல் ஒன்றில்,

"தெரிகணை நோக்கிச் சிலநைநோக்கிக் கண்சநேந்து
ஓரூபக லெல்லா முரத்தெழுந் தாறி
இருவர்கட் குற்றமும் இல்லையா லென்று
தெருமத்து சாயத்தார் தலை"42

இது மாறிவந்த சமுதாய இயல்பைக் காட்டுகின்றது. காதலை எதிர்த்து நிற்கும் குடும்பம் பின் ஓத்துக் கொள்கின்றது. பற்றோர் தனக்குப் பிடித்தவனைக் கட்டாயப்படுத்துத் திருமணம் செய்வதை விட, திருமணம் செய்பவர்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்கிப்போன நிலையைப் பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு சாதி, பொருள், மதம் என எதுவும் தடைவிதித்ததில்லை. அவர்களின் பரஸ்பர காதல் மூதன்மையான அம்சமாக இருந்தது. ஆணாதிக் கத் தனிச் சொத்துரிமை வளர்ச்சியின் விளைவால் பெண்ணின் கற்பு ஆண் சார்ந்து கோரப்படுகின்றது. தலகாப்பியம் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

"கற்புங் கபமமும் நற்பா லொழுக்கமும்
மலெலியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விரும்புறத் தருதலும் சூற்றம் ஓம்பலும்
பிறவா மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்"42

பெண் கற்பைப் பாதுகாப்பதும், அதனிடாகச் சமீக அங்கீ காரத்தைப் பெறுவதும்
அவளின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. ஆணின் ஒழுக்கம் கோரப்படவில்லை. ஆணின்
செயல்களைப் பெண் அங்கீ கரித்து இணங்கிப் போவதே பெண்ணின் ஒழுக்கமாகியது.
பரிபாடல் திரட்டு 1.18-21 இல்,

"பரத்தமனை மறுத்தல் வணைபியுங் கிழத்தி
மடத்தகு கிழமை உடமையானும்
அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியவள்."42

ஆண், விபச்சாரியிடம் போய் வந்தாலும் பெண் அதைச் சகித்து வாழவும், கணவனுக்கு
அன்பான பணிவிடை செய்யவும் ஆணாதிக் ஒழுக்கம் பெண்ணுக்கு உபதேசிக்கின்றது.
சங்கப் பாடல்கள் பெண்ணிடம் ஒழுக்கமாக ஆணாதிக் கற்பைப் பலவாக,
அடமையொழியிடாக முன் வகைகிறது. ~நாணல்லது இல்லாக் கற்பு, வடாவில் கற்பு,
மாசில் கற்பு, ஆறிய கற்பு, கடவுள் சான்ற கற்பு, அறஞ்சால் கற்பு, மல்லை சான்ற
கற்பு, அடங்கிய கற்பு, நன்றி சான்ற கற்பு"42 என்று கற்பு பற்றிய கற்றுகள்
பெண்ணின் மாறிவந்த ஆணாதிக் சமுதாய வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. புறநானூறு,
பதிற்றுப்பத்து, திருமுருகாற்றுப்படை, அகநானூறு, சிறுபாணாற்றுப்படை, குறுந்தொகை
ஆகியவற்றை இயற்றிய வள்ளுவரே காலகட்டத்தில் இந்தக் கற்பு ஒழுக்கம் மாறிய
வடிவில் இருந்ததை இது காட்டுகின்றது. பெண்ணுக்கு இததைத் திணித்தபோது
ஒரேயடியாகத் திணித்துவிடவில்லை. மெதுவாக, காரணக் காரியத் தொடர்பிடாக,
பெண்ணைப் பிடிப்படியாக ஏற்க வகைகப்பட்டது. கற்பு இன்று இருப்பது போல் அன்று
இருந்ததில்லை. அன்று மாறிய பல்வகை வடிவில் கால இடைவெளிகளில் பெண்ணிடம்
பிடிப்படியாக ஏற்கவதைத் திணிக்கப்பட்டதையே இந்தக் கற்பு காட்டுகின்றது.
குறுந்தொகை பாடல் 315 இல், பெண்ணின் கடமை ஆணின் ஒழுக்கம் மீறல்களைத்
தாண்டி கோரப்படுவதைப் பார்ப்போம்.

"எழுதரு மதியங் கடற்கண் டாஅங்
கொழுவளெ ள்ருவியோங் குமலை நாடன்
ஞாயி றனையன் றோழி

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

நெருஞ்சி யனையவனென் பெரும்பணதைத் தோளே"42

கணவன் விபச்சாரியிடம் சிலவதால் ஏற்படும் பெண்ணின் துன்பத்தைப் பெண்ணின் கடமை சாந்தப் படுத்துவதாக ஆணாதிக் க ஒழுக்கம் புகட்டுகின்றது. குழந்தையைப் பெறுவதன் மூலம் ஆணின் வாரிசை வளர்க்கும் பெண்ணின் இயல்பான தாய்மை உணர்ச்சியை அன்பின் இலக்கணமாக்கினர். சொத்துரிமையற்ற பெண் இயந்திரமானாள். இந்த இயந்திரத்தில் இருந்து கணவனின் வாரிசைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் கடமையை ஐங்குறுநூற்றில் 405 பாடல்களும் எடுத்து இயம்புகின்றன. பெண்ணின் கற்பு வழியின் ஊடாக ஆணைப் புகழ்வது ஆணாதிக் க நரித்தனத்தில் ஒன்று. அதைப் பார்ப்போம்.

"செயிர்தீர் கற்பின் சயேழை கணவ"44 (புறம் 3)

"மனகைக் கு விளக்காகிய வாணுதல் கணவ"44 (புறம் 314)

"சணோறு நறுநுதல் சயேழை கணவ"44 (பதிற் 7:5)

"புரையோன் கணவ"44 (பதிற் 7.10)

கண்ணகியின் பெயரில் கற்பு எப்படிப் போற்றப்பட்டதுப் பண்பாடாக்கப் பட்டதோ, அதுபோல்தான் சங்க இலக்கியம் சில பெண்களின் பெயரால் ஆணாதிக் கத்தை மறுதலையாக நிறுவுவது வழக்காக உள்ளது. பெண்ணின் விசேட கடமைகள் ஊடாக இவ்வை போற்றப்பட்டது. அதனேரேமீ வீரத்தாய் மகனைப் போர் முனகைக் கு அனுப்புவதை வீரமாகப் போற்றும் பண்பு, உண்மையில் தாய்மை தான் ஆணாதிக் கக் கடமையை முன்வைப்பதாகும்;.. தனிச் சொத்துரிமையுத்தங்களில் தாய்மை காட்டும் எதிர்ப்பை, வீரத்தாயாகக் கட்டமைத்துக் காட்டும் நடத்தைகள் மூலம் யுத்தம் நியாயப்படுத்தப் படுகின்றது. தாய் மகன் இறந்த செய்திகேட்டு போர் முனை சென்று கதறும் காட்சியதை திசை திருப்ப, அம்பு எங்கே பட்டது என்று தடுவதாகக் காட்டும் மரபு, உண்மையில் யுத்தக் கொடுமைக்குச் சமீக அங்கீகாரம் கோரிவிடும் விண்ணப்பமாகும்.

சொந்தக் குழந்தையை இழக்கும் எந்தத் தாய்மையும் மகிழ்வாறுவதில்லை. எவ்வளவுதான் நியாயமான போராட்டத்தில் மரணித்தாலும் தாய்மை ஜீரணிக் கமூபியாத துயரத்ததைச் சந்திக்கின்றது. சூற்றத்தாரின் வாழ்வில் மாற்றத்ததைச் சொந்த மகனின் இழப்பு ஏற்படுத்தும் போதே, இதனால் சூற்றத்தார் அப்பெண்ணைக் குக் கொடுக்கும் மரியாதை அவளின் மகனையிடப் பெருமையைப் புவகைக்கின்றது. இங்கு மரணத்தையிடம்

அல்ல அவனின் சமீப நோக்கத்தையிட்டே. இதுவகே கணவனின் மரணத்திலும் பண்ணின் நிலையாகும். ஆனால் பண்ணியவாதிகள் மரணத்தையிட்ட ஆணாதிக் க யுத்த அமைப்பு வழங்கிய வீரத்தாய் பட்டத்தை, பண்ணின் பருமசேர்க்கும் பகுதியாக வருணிக்கின்றனர். இது ஆணாதிக் க யுத்தத்தையையிட்டது, அதற்கான வீரர்களதைத் திரட்ட பண்களின் தாய்மையை அழிக்கும் மோசடியாகும். "ஈன்று புறந்தருதல் என்தலகை கடனே"145 என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் ஆணாதிக் க அமைப்பில் பண்ணின் கடமையைப் பண்ணீ ரத்தினிடாகப் போற்றுவது உண்மையில் பண்ணின் அபிமதைத்தனத்தை மலேமும் உறுதி செய்வதாகும்.

"பிறரும் ஓரூத்தியை எம்மனைத் தந்து வதுவகை அயர்த்தனை"44 என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் 46 இல், விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட பண்களை ஆண்கள் வீட்டுக்கூக் கட்டிவந்து தமது மனைவியுடன் வதைத் திருந்ததைக் காட்டுகின்றது. சொந்த மனைவி ஓரூதாரமணத்தில் இருக்க, பலதாரமணத்தில் இன்பம் காணும் ஆண்கள், அதை வீடுவரை கொண்டுவரவும் தயங்கவில்லை. அதையையிட்டதும் சமுதாயம் பின்நிற்கவில்லை. ஆண்களின் பாலியல் இன்பம் வரமையற்ற கோட்பாட்டால் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. ஆண்களின் வாரிசைப் பண்பற்றோப் போடமுடியாதபோது, ஆண் மறமணம் செய்யும் உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டது, அதை மனைவியே முன்னின்று நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள். ஐங்குறுநூறு பாடல் 292 இல்,

"நின்னினுஞ் சிறந்தவள் எமக்கேநீ நயந்து
நன்மன அருங்கடி அயர
எம்நலம் சிறப்பயாம் இனிப் பற்றோளே"44

பண்குழந்தை பெறாவிட்டால் அவள் சமுதாயரீதியாக இழிவாகக் கருதும் தனிச் சொத்துரிமை வாரிசு சமீப அமைப்பில், ஆணின் மலட்டுத்தனம் நினைத்துக்கூட பார்க்கமுடியாது இருந்தது. ஆண் ஆண்மையுள்ளவனாகக் கருதும் பொது சமீபக் கண்ணோட்டத்தில், பண்ணின் பண்பை வாரிசு வளங்கள் ஊடாகப் போற்றப்பட்டது. இந்த வாரிசைப் பற்றோப் போடாவிட்டால் அவள் மலடியாகிவிடுகின்றாள்;. இந்த நிலையில் ஆணாதிக் கம் வரையறுத்த பண்பை ஆணாதிக் கம் கவலைப்படுத்தி சிறுமைப்படுத்துகின்றது. இந்த இழிவில் சமீபக் களரவம் இழந்து வலையைக் காரியாக, கொத்தடிமையாக வாழ்வின் இழிநிலைக்குத் தள்ளிவிடும் வாழ்வில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்க, கணவனுக்கு அவளாகவே முன்னின்று ஓரூ திரும்ணத்தைச் செய்வதன் மீலம் எம்மயல்கின்றாள். மாற்றான் வயிற்றில் இருந்து பெறும் வாரிசு, தனக்கு எதிரான இழிவாடலைத் தடுக்கும் என்று நம்பி, கணவனின் பாலியல் மற்றும் வாரிசுரிமையை நிறைவுச் செய்ய முன்கொள்ளாள். ஆனால், மலட்டுத்தனம் ஆண்க்கும் உண்டு என்பது, அவளால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவியல்பார்வமான சமீப அமைப்பில் அவள் வாழ்ந்துவிடவில்லை. பண்க் கருவளம் இழக்கின்ற போது, அவளின் சமீபத்தகுதி

தாழ்த்தப்பட்டோருக்குக் கல்வியியல் கற்பிக்கப்பட்டது.

பெண் ஆண்களுக்காக அலங்காரம் செய்யவணங்கும் என்பது மரபு. கணவன் வீட்டு வரமாட்டான் எனத் தெரிந்தால் அல்லது வளியூர் சினைநால் பெண் தன்னையே அலங்கரிப்பது சமீப காலம் தியாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அடக்க ஓடக்கூடிய கணவனின் பாலியல் தவறையைப் பற்றித் தெரிந்தால், அழகு கருதித் தவறான ஆண்களுக்குச் சொந்தமானது. நற்றிணை பாடல் 42 இல்,

"... மலெனெ

மண்ணாகக் கருந்தல் மாசறக் கழீ இசு

சிலப்பதோது கொண்டு பல்குரல் அழகுத்திய"44

புதிதாய்வு, அலங்காரம் செய்வது என்பது கருதித் தவறான ஆண்களுக்கு மட்டும் செய்யும் காலம் சங்ககாலம். இன்று பெண் அலங்காரம் செய்வது மொத்த ஆண் சமீகத்துக்கும் என்ற நிலைக்குச் சினைநாட்டில். ஆண்கள் கண்குளிரப் பெண்ணை அனுபவிப்பது என்ற நிலைக்கு, உலகமயமாதலின் அழகுராணி போட்டி முதல் மாடல் வரையீண்டு கிடக்கின்றது. இந்த வழியில் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னையே தான் அலங்கரிக்கின்றாள். நாம் ஏன் அலங்கரிக்கின்றோம் என்ற சமீகசுரணையற்ற பண்பாட்டில், பெண்ணின் அலங்காரம் ஆணாதிகத்தின் பாலியல் வக்கிரத்தைப் பற்றித் தெரிவிக்கின்றது. பெண்கள், ஆண்கள் இரகசியம் அழகியாகின்றனர். இது ஒருதர மணத்தையே தாண்டிச் செல்லுகின்றது. அன்று பெண் கணவனுக்காக அலங்கரித்தபோது, பெண்ணின் உணர்வுகளைப் புறக்கணித்தது. இன்று பெண் தன்னையே அலங்கரிக்கின்றபோது, பெண் சமுதாயத்தின் பாலியல் பண்பாடு கற்பாடுகின்றாள். இங்கு இதைப் பெண்ணின் தனிப்பட்ட உரிமையாகியதன் மூலம், பெண்ணின் சுயஉணர்வு வளமானதாகும்; சமுதாயத்தின் பின்னால் ஆணாதிகம் விபச்சாரத்துக்கு இடமில்லாதுள்ளது.

பெண்கள், ஆண்களின் அன்பைப் பெற யானையின் எச்சிலை உண்ண வணங்கும் என்ற மத ஆணாதிக விளக்கங்களை அன்றைய பெண் கொண்டிருந்தாள். பரிபாடலில் 19 ஆம் பாடல் 44 இதை விளக்குகின்றது. பெண் கணவனின் எச்சில் சோற்றை உண்டு வாழ்வது அவனின் விதியாகியது. கணவன் உண்ட கோப்பையில் மிச்சம் திகளையே உண்டு தனது அபிமானத்தை எடுத்துக்காட்டுவது பெண்ணின் உயர்ந்த பண்பாகச் சமீகம் கருதியது. சொத்துரிமையை இழந்த பெண், தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் ஆணிடம் பொருளாதாரம் தியாகச் சாரந்து வாழ்வண்பிய நிலையில், அந்த ஆணின் எச்சில்

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

சோற்றை உண்டு வாழ்வதன் மஹம், அவளின் அடிமதைத் தனத்தை ஜனநாயகப் படுத்துத்தியது. இதனிடாக எதிர் களே வி அர்த்தமற்றதாகியது. சொத்துரிமையை ஆணின் உயிராகி, அதைப் பெண் சார்ந்து வாழ் குற்றுந்தொகையில் 135 -ஆம் பாடல் ஒழுகக் கமாக் குகின்றது.

"வினையே ஆடவர்க்குயிரே வாள் நுதல்
மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்"44

ஆணின் உயிர் சொத்துரிமை தரும் உழைப்பாக இருக்க, பெண்ணுக்கு எச்சில் சோறு போடும் கணவன் பெண்ணின் உயிராக இருக்கின்றான். ஆண் மஹத்தை உயர்ந்த சமீக வபிவமாகக் காண்கின்ற தனிச் சொத்துரிமை அமைப்பில், பெண் கணவனைத் தான் உயர்ந்த தயெ வமாகக் காண்கின்றாள். ஆணாதிக அமைப்பில் ஆணுக்குச் சொத்துரிமை அதிகாரத்தை வழங்க, பெண் அதை இழந்து ஆணின் அடிமையானாள். இதையொத்த இன்னொரு வரியைக் குற்றுந்தொகையில் பார்ப்போம்.

"ஞாயிறு அணையைத் தோழி

நெஞ்சி அணையை என் பெரும் பணைத்தோளே"44

இங்கு ஆண் சரியனாக இருக்க பெண் சரியனை நோக்கித் திரும்பும் நெருஞ்சி மலர் என்று காட்டும் உவமைகள், பெண்ணின் சொத்துரிமையைற்ற நிலையைக் காட்டுகின்றது. ஆண் எப்படி சரியனாகின்றான்; உழைப்பை உயிராக் குகின்றான். பெண்ணுக்கு உழைப்பு மறுக்கப்பட்டது, வீட்டில் ஆணின் கடமையைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நிலையில், பெண் ஆணின் அடிமையாகின்றாள்; பெண் சொத்துரிமையை, உழைப்பைக் கொண்டு வாழும் போது இந்த ஆணாதிகத்தின் அன்றைய உவமைகள், வரமையுறைகள் அர்த்தமற்றுப் போவதைக் காணமுடியும்; ஆணை நோக்கிப் பெண் நெருஞ்சி மலராகத் திரும்புவேண்டியதில்லை. அதுபோல் பெண் உழைப்பை உயிராகக் கருதமுடியும்.

பெண்ணின் கற்பு பற்றி மஹம் வரையறைகள் சங்க இலக்கியத்தில் கோரப்பட்டன.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

அவனை தலகைக் கற்பு, இடகைக் கற்பு, கடகைக் கற்பு ஆகும். இவனை பண்ணின் ஒழுக்கமாக, பண்பாடாக, மனே மனையாகக் கருதப்பட்டது. கணவன் இறந்ததை அறிந்து உடன் இறப்பது தலகைக் கற்பாகவும், கணவனின் சிதையில் உடன்கட்டை ஏறுவது இடகைக் கற்பாகவும், கணவன் இறந்த பின் நோன்பு பண்ணு வதும் வாழ்வது கடகைக் கற்பாகவும் இருக்கின்றது. இதில் ஏதோ ஒன்றை இன்றும் பண்களாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுகக் கோருகின்றது ஆணாதிக் கம். உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கம் இந்து மத வக்கிரத்தின் தொடர்ச்சியாக இன்றும் நடத்தப்படுவதுடன், இறந்தவரின் பெயரில் கோயில்களை அமைக்கின்றனர். பொதுவாக விதவகைக் கோலம் இன்றும் பண்ணுக்குப் பல்வற்று பழக்க வழக்கங்களை, ஒழுக்கங்களைச் சமுத்தி, அவளின் வாழ்வை ஆணாதிக் கம் சிதகைக்கின்றது. சங்க இலக்கியம் பண்ணுக்கு எது சாத்தியமோ அதை அமால் செய்வது. அதைப் போற்றியது. அதைப் பார்ப்போம்; புறநானூறு பாடல் 246 இல்,

"பல்சான் நீ ரே பல்சான் நீ ரே
சலெ்கனெச் சொல்லா தொழிகனெ விலக்கும்
பொல்லாச் சிழ்ச்சிப் பல்சான் நீ ரே
அணில் வரிக் கொடுங்காய் வாள் போழ்ந் திட்ட
காழ்ப்போ நலவிளர் நறுநயெ தீ ண்டா
கடையிடகைக் கிடைத்த கைபிழி பிண்டம்
வளெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வளேனை வநெத் தை வல்சியாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பணெடிரமே அல்லமோ மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கொட்டீ மம்
நுமக்கரி தாகுக தல்ல வமெக்கமெ
பெருந்தோட் கணவன் மாய்தனை வரும்பற
வள்ளித் தழவிழ்த்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீ யுமோ ரற்றே"44 (புறம் 240)

"ஆடநடபைப் புரவியுங் களிரும் தரேம்
வாடா யாணர் நாடும் ஊரும்
பாடநர்க்கு அரகா ஆய அண்டிரன்
கோடூ ஏந்து அல்குல்குறந்தொடி மகளிரொடூ
காலன் என்னம் கண்ணிலியுய்ப்ப
மலேலோர் உலகம் எய்தினன்."44
"கஃந்தல் கொய்து குறந்தொடி நீ க்கி
அல்லி உணவில் மனையோடூ"44 (புறம் 250)

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

கணவனை இழக்கின்ற பெண் எப்படி பலவகையில் வாழ்ந்தாள் என்பதனைக் காட்டுகின்றது. பார்ப்பன (இந்து) மதம் தமிழ்ப் பகுதியில் ஆழமாக வரேன்றும் முன்பே, விதவையின் பலவிறு கோலங்களைச் சங்க இலக்கியம் அம்பலப்படுத்துகின்றது. அதாவது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஆணாதிகம் எப்படி கோலோச்சியிருந்தது என்பதையும், அதனுடன் பார்ப்பனியம் பின்னால் ஒன்றிணைந்ததையும் காட்டுகின்றது. கணவன் உயிருடன் வாழும் காலம் தாண்டி மரணத்தின் பிறகும் பெண்ணின் கற்பு கோரப்பட்டது. பெண்ணை மொட்டையடித்து, "நீ ர்சோற்றைக் (புறம் 246)"44 கொடுத்து, சகலவிதமான அலங்காரங்களையும் நீக்கி, ஆணாதிக அழகியலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தியதன் மூலம், பெண்ணின் பாலியல் நாட்டம் நலமடிக் கப்பட்டது. மறுதலத்தில் உயிருடன் நெருப்பில் இறக்கியது, ஆணாதிகம். இதனிடாகத் தான் பெண்ணின் கற்பு ஆணாதிகத்தால் வலுக்கட்டாயமாகப் பாதுகாக்க முடிந்தது. இவ்வை சமீக வடிவமாகப் பொதுப் பண்பாகியபோது, இதன் மீறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் சமீகப் புறக்கணிப்புக் குள்ளாகி, சமீக அவமானத்தினைப் பெண் சந்தித்தாள்; இதனால் இதைப் பெண் கடப்பிடித்து வாழ்வது சமீகத்தில் உயிர் வாழ்வதற்கான நிபந்தனையாகி, இது பெண்ணின் ஒழுக்கமாக மாறிவிடுகின்றது. பெண்ணின் கடமைகளை அன்றே திட்டவாட்டமாக ஆணாதிகம் தீர்மானிக்கின்றது.

"ஈன்றுபுறந்தருதல் எனத் தலகைக் கடனே
சான்றோன் ஆகுகுதல் தந்தகைக்குக் கடனே"44

கூழந்தை பெறுவது பெண்ணின் கடமை என்ற வரையறை பெண்ணின் கரு ஆற்றல் மீது திணிக் கப்பட்டிருக்கின்றது. இயற்கையான பெண்ணின் கரு ஆற்றலை, பெண்ணின் கடமையாக ஆணின் வாரிசைப் பெடுத்துப் போடும் ஒழுக்கமாகக் குறிக்கின்றது ஆணாதிகம். ஆணின் கடமை மூலதனத்தினைத் திரட்டி, அந்தத் தனியுடமை அமைப்பின் சான்றோன் ஆகுகுவதில் முடிகின்றது. இதைப் பெண் செய்ய சமீக அங்கீகாரம் கிடையாது. பெண் நினைத்தாலும் சொத்துரிமையற்ற பெண்ணால், கல்வி மறுக்கப்பட்ட பெண்ணால் நினைத்துக் கட்ட பார்க்க முடியாதவாறு சமீக இருப்புப் பெண்ணை அடக்கி வைத்துள்ளது. ஆணின் அதிகாரம் சொத்துடமை சார்ந்து சமீக அங்கீகாரம் பெற்றதுபோல், சொத்தற்ற பெண்ணின் அடிமையான தனத்தினை அதே சமீகம் கீழ்த்தள்ளி அங்கீகரிக்கின்றது. இதில் இருந்து ஆணுக்கு அடங்கி, ஒடுங்கி, சொற்கடேடும் ஆணாதிகக் கடமைகளை நிறைவு செய்வதே பெண்ணின் கடமையாகின்றது.

"தகவாடைய மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்
இகழினும் களேவரை ஏத்தி இறஞ்சுவார்"(பரிபாடல் 20-88.89)45

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

கணவன் பண்ணை அவமதித்தாலும், புறந்தள்ளினாலும் அதைப் பணை சகித்து, கணவனின் தயவை எதிர்பார்த்து வாழ்வதே பண்ணின் சிறப்பாக ஆணாதிக் க ஓழுக்கமாகியது. இது இன்றுவரை பொது எதார்த்தமாக உள்ளது.

"நல்கா யாயினும் நயனில சயெயினும்
நின் வழிப் பட உமன் தன தோழி" (நற் -247) 44

ஆணுக்கு அடங்கி, சகித்து வாழும் வாழ்க்கையி டாகப் பண்ணின் விவாகரத்துரிமை மறுக்கப் படுகின்றது. ~கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்| என்ற நடமைமுறை சார்ந்த பழமொழி, அன்று தனிச்சொத்துரிமை வளர்ந்து வந்த சமுதாயத்தில் தொடக்கி வகைக்கப்பட்டதைச் சங்க இலக்கியம் நிர்வாணமாகுகுகின்றது. ஆணின் ஓழுக்கம் பற்றி பணை களேவி கடை்கமுடியாது. பண்ணின் ஓழுக்கத்தை ஆண் கடை்ப்தைப் பணை மனப்பிர வமாக விரும்பி ஏற்று நடக்கவேண்டும். அடக்குவதும், அடங்கிப்போவதும் பொதுவான ஓழுக்கமாகி ஜனநாயகமாகியது. இது சமீக அங்கீ காரம் பெற்ற வடிவமாகியது. பணை அடங்கிப்போகும் இயல்பு பண்ணின் அணிகலனானது.

"வனெயிற்று ஐயன்மடந்தை" (நற் -2)44

கரீய பற்களையுடைய மெல்லியளாகிய பணை என்ற வருணனையி டாக அழகிய புதுமையாக, ஆணின் விளையாட்டுப் பொம்மையாகப் பணை வருணிக்கப்படுகின்றாள். இன்று மாடல், அழகுராணிப் போட்டி, விளம்பரங்கள் தோறும் வரும் பணைகள் இந்தப் பண்பில் நோக்கப்படுவதும், காட்டப்படுவதும் நிகழ்கின்றது. இதையே சாதாரணப் பணைகள் கடைப்பிடிக்கவும், இதை அடிப்படையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்வதும் நிகழ்கின்றது. ஆணைகள் இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே பண்ணைகை காண்பதும், அணுகுவதும், எதிர்பார்ப்பதும் நிகழ்கின்றது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே திருமணம், கருஅழிப்பு, விவாகரத்துகள், வளைபாட்டிகள், கட்டற்ற சூதந்திரமாக வாழ்ந்து விபச்சாரம் செய்வதும்பல வேறு ஆணாதிக் கப் பண்பாட்டு விளைவுகளை வந்தடைகின்றனர், சந்திக்கின்றனர். சங்ககாலம் பண்ணிடம் கரீய அணிகலன்கள் சில இன்றும் வழக்கில் உள்ளன.

"உயிரினும் சிறந்த நாண்" (நற் -17)44

சங்ககால இலக்கியத்தில் புகழ் பெற்ற புலவர்களில் 26 பேர் பெண்கள் ஆவர். அவர்களில் ஓளவையார் முக்கியமானவர் என்பதுடன் இவரின் 58 பாடல்கள் முக்கியமான நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. பெண்கள் அழகு பற்றி ஓளவையாரின் கண்ணோட்டம் ஆணாதிக் கச் சமீகத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். பெண் எப்படி பாலியல் பண்டமாக இருக்க வேண்டுமெனக் கற்றுக் கொடுப்பதே பெண்ணின் உடல் பற்றிய வரையறையாகும்; ஆணுக்கு இதை ஓளவையார் கறிவிடவில்லை. இதன் மூலம் ஆணின் காமப் பசிக்கூத் தீ நிபோடும் வகையில் பெண்ணின் உடல் வரையறைகளை ஆணாதிக் கம் சமீகப் பண்பாடாக் கியது. இதையே ஓளவையார் பெண்களின் ஒழுக்கமாக, கடமையாகக் கருவதன் ஊடாக, ஆணின் பாலியல் தவேயைப் பெண் நிறவைநேர்வதன் அவசியத்தை மறைமுகமாகக் கோருகின்றார்.

சங்க இலக்கியத்தில், "ஈன்று புறந்தருதல்" 28 பெண்ணின் கடமையாகக் காட்டி பிள்ளையைப் பெற்றுப் போடுவதே ஒழுக்கமாகியபோது, ஆணாதிக் க வாரிசுரிமையைப் பார்த்துச் செய்யும் வழியில் பெண் அடிமையாகினாள். ஆணாதிக் கச் சமுதாயத்தின் பண்பாடு இந்த வகையில் பெண்ணின் உரிமைகளைத் தனக்கு அடிமையாக் கியது. பெண் உடல் சார்ந்த வளிப்பாட்களைச் சிறுமைப்படுத்தி, மறுதலத்தில் அதன் உள்ளார்ந்த, உயர்ந்த சமீக மதிப்பு இழிவாக் கப்பட்டது. சகல தமிழ் இலக்கியங்களும் ஆணாதிக் கத்தைப் போற்றி, அதைக் கடப்பிடிக் கக் கோரி புதியவடிவில் அதைச் சமீகமயமாக்கினர். சங்க இலக்கியம் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பின் பாதுகாப்பிலும், ஆணாதிக் கத்தைப் பெண்ணுக்குத் திணித்ததிலும் உருவானது என்பது மறுக்கமுடியாது. ஒழுக்கங்களை உபதேசித்தல், நல்வழிப்படுத்தல்கள், விளக்கங்கள், புகழ் பாடதல் எல்லாம் இந்த எல்லைகள் கையாளப்பட்டவையான. அக்காலத்தின் சமீக நிலையைச் சங்க இலக்கியம் நியாயப்படுத்தி வளிவந்ததன் ஊடாக, அக்காலத்துக் கயோரிய ஆணாதிக் கம், தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பைத் தோலுரித்து காட்டுகிறது, அதன்மூலம் இன்றைய தொடர்ச்சியை நிர்வாணப்படுத்துகின்றது.

ஐ. ஐந்தாம் பருவம் - இலக்கியம் - பகுதி 1 - பகுதி 1 - பகுதி 1 - பகுதி 1 - பகுதி 1

ஆணாதிக் க அமைப்பில் பெண்கள் கணவனை வேண்டிப் பாடப்படும் பாடலாக, வழிபாடாக, மார்கழி மாத வழிபாடு அமைந்துள்ளது. ஆண்டாள் திருமணம் செய்யாது, தனது இயற்கையின் துயரத்தாக் கடவுளின் மலே போட்டுப் பாடிய பாடல்கள்தான் இவை. ஆணாதிக் க அமைப்பில் ஒரு பெண் மீ தான்கற்பு பற்றிய புனைவுகள், பெண்ணின் இயற்கை உணர்ச்சிகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத சமீக இறுக்கம் கொண்டவை. ஒரு பெண் தனது பாலியல் தவேயைச் சமீகத்தின் மீ நுடமைமுறை தியாகத் தீரக்கூம்போது, அவளை விபச்சாரியாகவும், பின்னால் விபச்சாரத் தொழிலுக்குரிய பெண்ணாகவும் மாற்றிவிடுகின்றனர். இங்கு பெண்ணின் பாலியல் தவேயைப் பார்த்துச் செய்யும் ஆண் தனது ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டத்தில், பெண்ணைப் பயன்படுத்தக்

கட்டிய விபச்சார நோக்கில் தான் அணுகுவதும் நிகழ்கின்றது.

இந்த நிலையில் அநாதையாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டு, தந்தை ஸ்தானத்தில் ஒரு ஆண் எடுத்து வளர்த்த வாழ்வில் ஆண்டாள் பாலியல் தவேயை, ஆணாதிக்கச் சமீகம் பார்த்திச் செய்யமுடியவில்லை. திருமணம் இன்றி வாடிய ஆண்டாள் தனது துயரத்தில் கண்ணனாகக் காதலனாகக் கொண்டு பாடிய பாடல்கள் எல்லையற்ற விரசுத்தகைக் கொண்டவை. ஆண்டாளின் வழிபாடு மட்டும் பாலியல் தவேயைப் பார்த்திச் செய்யாத நிலையில், ஆணாதிக்கக் கண்கொண்டு பண்ணின் உறுப்பு சாரந்து அதை நடத்தையாகக் கிப் பாடிய பாடல்களைப் பண்பாடுகின்றபோது தன்னதைத் தான் இழிவுபடுத்துவதாகவும், ஆண் பாடுகின்ற போது பண்ணைக் கொச்சைப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றன.

ஆண்டாளான நாயன்மார்களில் ஒருத்தியாக மாற்றிய இந்துமதம், பண்களின் கற்புக்கான வலையாக, ஒழுக்கத்தின் காவலாக இதனைக் கண்டு கொண்டதன் மீலம், பண்கள் தமது பாலியல் தவேயை இறவைவிடம் சொல்லிப் புலம்பும்படி வழிகாட்டியது. தீர்வற்ற கற்பனையான நிறைப்பை நிறைத்துவாழ், பண்களைச் சிறுமடைப்படுத்தும் வழிபாட்டு எல்லைக்கு இதன் ஊடாக ஆணாதிக்கம் வழிகாட்டுகின்றது. இந்த வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம்.

"குற்றமொன் றில்லத ககோவலர்தம் பொற்கொடியே
புற்றர வல்குல் புனமயிலே போதராய்"38

- என்ற பாடல் வரிகளில் "புற்றர வல்குல் புனமயிலே போதராய்" இதன் அர்த்தம் என்ன எனப் பார்ப்போம். புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பின் படத்தலைப் போன்ற வடிவம் உடையை பணை உறுப்பு உடையை பண்ணை! எழுந்து வா! என்று ஒரு பண்ணைக் கப்பிடும் பாடல் வரிகளை, ஆண் பாடுவது கிராமங்களில் நடக்கின்றது. கவேலமாக நித்திரை பாயில் வதைத் தே பண்ணை இப்படிச் சொல்லி கப்பிடும் பண்பாட்டை எப்படி அனுமதிக்கின்றோம். இதைப் பணை உறுப்பை ஒப்பிடும் சிறந்த இலக்கிய உவமை என சிலர் வாதிடலாம். ஆனால் வீதிக் குவீதி, சந்திக் குச்சு சந்தி பண்களின் உறுப்பைச் சொல்லி கதைப்பதும், வறுணிப்பதும் இதன் போக்கில் தான் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. ஒரு பண்ணைப் பணை உறுப்பு வழியாகக் காண்பதும், விழிப்பதும் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தின் கோரமான பக்கமாகும். பண்ணைப் பண்ணாகப் பார்க்க மறுத்து, அவளை உடல் உறுப்பு வழியாக, புணர்ச்சிக்கான ஒரு பொருளாகப் பார்த்து பாடும் இந்த வரிகள், மனிதக் குலத்தின் இழிவான ஆணாதிக்கப் பண்பாடும்

நடத்தையுமாகும்;. இது எல்லா சமூதாயத்தினதும் பொதுவான இயல்பாகும். இன்றைய சினிமா மொழியே இப்படியாக இருப்பதும் விதிவிலக்கல்ல அல்லவா?

இந்தப் பாடலில் அடத்து கண்ணனின் மனவியிடம், கணவனின் படுக்கையில் பங்கு கட்டு விண்ணப்பிக்கும் பாடலைப் பார்ப்போம்.

"குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்பிலின்மலே
மெத்தென்ற சயனத்தின் மலேறேக
கொத்தலர் பங்குமூல் நப்பின்னை கொங்கமலே
வதைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பை வாய்திறவாய்
மதைத்தடங்கண்ணீர் நாய் நீ யுள் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழு வொட்டாய்காண்
எத்தனையலேம் பிரிவாற்ற கில்லையால்..."38

இதன் அர்த்தம் படுக்கை அறையில் குத்துவிளக்கேற்றிய நிலையில், அழகிய படுக்கை மெத்தையில் ஏறிய கண்ணன், நப்பின்னை மீது பாய்கின்றான். பலவாறு சுகம் கண்டவன் அவளின் மூலம் மலே தனது தலையை வதைத்து படுத்திருக்கின்றான். இந்த இடத்தில் ஆண்டாள் சினை நப்பின்னையை எழுப்பி உன் கணவனை நொடிப் பொழுது படுக்கையை விட்டு எழுச்சியெய் மாட்டாயா? இமைப் பொழுது பிரிந்திருக்க மாட்டாயா?

இங்கு ஒரு பெண்ணின் அவலம் வெளிப்படுகின்றது. பெண்ணின் சுகம் ஆண் சார்ந்தது என்பதையும், பெண் அதில் பங்காற்றித் தனது தலையைப் பார்த்துச் செய்நிகைக்கும் கண்ணோட்டமும் வெளிப்படுகின்றது. இயற்கையான பாலியல் தவேை மறுக்கப்பட்ட நிலையில், ஆண்டாள் கண்ணனைப் புணர்ந்து வாழ ஆசைப்படும் எண்ணம் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது. கடவுளாக இருக்கின்ற கல்லுக்கான காரணம், அவனுடைய மனவியின் புணர்ச்சி மோகம் தடுப்பதாகப் பாசாங்கு செய்வதன் மூலம், உண்மையான புணர்ச்சி நடக்காத உள்ளக் குமுறலின் உணர்வு வெடித்துக் கிளம்புவதைக் காட்டுகின்றது. இங்கு பாடல் வரிகள் ஆணாதிக் பாலியல் கண்ணோட்டத்தில் இருந்தே, பெண்ணின் மார்பு பற்றியும் புணர்ச்சிக் கண்ணோட்டமும் வெளிப்படுகின்றது. வீட்டுக்குள் அடந்து கிடக்கும் இன்றைய பெண், வீடூதாண்டி பிறிதோர் ஆடவனைச் சந்திக்கின்ற போது, அவனின் பாலியல் தவேைக்கு இலகுவாகப் பலியாவது சமீக நடமாற்றமாக உள்ளது. இங்கு சமீகத்தில் ஆண்களுடன் வாழ்கின்ற பெண் ஆணிடம் பலியாவது இல்லை. ஆண்டாள் தனது மூதல் சந்திப்பே கண்ணன் என்ற ஆணாக (கடவுள்) இருப்பதால், அவனிடம் தன்னையே

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

பலியாகக் குகின்றான். இது மட்டுமே நனைப்பால் பாலியல் தவையைப் பார்த்து தியாகக் கும் உணர்வகை கொடுக்கின்றது. வாழ்க்கையை இதற்குள் ஓட்டிவிடுகின்றான், சமீபத்தின் முன் சிறந்த கடவுள் பக்திமான. ஆனால் அவளைப் பொறுத்தவரை அவன் தனது பாலியல் உணர்வுக்கு வடிகால் தடும் ஓர் இடமாகும். இதனை அவள் உணர்வாக்கிக் கனவு காண்கின்றான். இதனை நியாயப்படுத்துகின்றதாசன் தனது "அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்" பாகம் இரண்டில் கருவதனைப் பார்ப்போம்;

"வாரணம் வந்ததாம், பரணப் பொற்குடங்கள் வந்தனவாம், தோரணம் நாட்டினார்களாம். வாழை, கமுகு தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலாம். இந்திரன் உள்ளிட்ட தவேர் குழாமலெல்லாம் வந்திருந்தார்களாம்... மத்தளம் கொட்டினார்களாம்; சங்குகள் வரிசையாக நின்று ஊதினவாம்;.." என்ற ஆண்டாள் தனது பாலியல் தவையைக் கண்காணத்திருமணம் செய்யும் வழியில் கனவு கண்டு பாடுகின்றான். அவனின் உறுப்புகளின் சுவைபற்றிக் கட்டி நனைத்து பாடுவதனைப் பார்ப்போம்.

"ஏ வணை சங்கே: நீ சொல்"46 "அவனின் வாய் இதழில் கற்புரம் மணக்குமா? கமலப்பி மணக்குமா? அந்தத் திருப்பவளச் சுவ்வாய்தான் தித்திக்குமோ"46 "ஏ, சங்கே, பெரும் சங்கே! வலம்புரிச் சங்கே! பாஞ்ச சன்னியமே!"46 என்று கஹி வாயின் சுவையை ஆண்டாள் கடைக்கின்றாள்; சங்கு ஊதும் கண்ணனின் வாய் மணத்தனைச் சங்கிடம் கடைக்கும் போது, ஆண்டாளின் பாலியல் அவலம் தளிவாக வளிப்படுகின்றது. ஆணாதிக் அமைப்பு பண்களை நலமிடத் தன் விளைவில் எழுந்ததே, திருப்பாவை. இது பண்ணின் இயற்கைத் துயரத்தனைச் சொல்லும் அதநேரம், ஆணாதிக் கப் பாலியல் வக்கிரத்தையும் எதார்த்தமாக அக்காலத்திற்குரிய வகையில் வளிப்படுத்துகின்றது.

ஐ. ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - இரண்டாம் பகுதி - இரண்டாம் பகுதி

சித்தர்களில் திருமலர் முக்கியமானவர். அவரால் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் பல ஆணாதிக் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பு சார்ந்தவை. பண்களின் ஒழுக்கம் பற்றிய வரையறைகளைக் கொண்டு, பண்ணை இழிவுபடுத்த பின்நிற்கவில்லை.

"இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்
புயலுறும் புல்லின் புணர்ந்தவ ரயிலும்"

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

மயலுறும் வானவர் சாரிரும் என பார்
அயலுறும் பசே அவன றொழிந் தாரே"47

இதன் அர்த்தம் "அழகு பொருந்திய வாழ்க்கையை இளம் பெண் யானையை ஒத்த பெண்கள், மழையைக் கண்ட புல் போலத் தளிர்த்திருந்த போதிலும், மயங்கிய தவேரையொப்பார் வந்து பொருந்தும் முன்னமே புணர்ந்தவரை வெளியே இரும் என்று சொல்வர், மலேமும் கூறிப் புமொழியால் வெளியேச் சொல்லி நீங்கிப் போவர்"47 என்று பெண்ணை ஆணாதிக் கம் இழிவு செய்கின்றது. ஆணின் பலதார மணத்தில் உழலுகின்ற ஆண்கள், பெண்ணைப் பாலியல் நுகர்வில் அனுபவிக்கின்ற போக்கில், பெண்ணின் எதிர்ப்பைக் கொச்சைப்படுத்தும் போதே இந்தப் பாடல் எழுகின்றது. பெண்ணை நுகர்விரும்புகின்ற ஆணுடன் படுக்க தயாராக வேண்டும் என்ற பொதுவிபச்சார ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டமும், பெண் மட்டிக்கட்டிப் பாதுகாக்கும் தனிச்சொத்துரிமை, கற்பு பற்றிய கண்ணோட்டமும் முரண்பட்ட போதும், ஓரே ஆணாதிக் க ஆண் வறோட்ட பெண்களிடம் கோரும் நடமைமுறை சமீக வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. தனது மனவியைக் கற்புள்ளவளாக எதிர்பார்க்கும் ஆணாதிக் கம், பிறர் பெண் பிரபைப் பொது படுக்கைக்கு அழகைக் கும் விபச்சாரத்தைக் கோரும் முரண்பட்ட போக்கை வெளிபடுத்தும் போது, அது ஆணாதிக் கத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது என்பதையே இப்பாடல் காட்டுகின்றது. இதன் மலேமும் பார்ப்போம்.

"இலநைல வாயினும் எட்டி பழுத்தாற்
கூலநைல வாங்கனி கொண்டுண லாகா
மூலநைலங் கொண்டு முறவல் செய வார்மலே
விலகுறு நஞ்சினை வயெ துகொள் ளீ ரே"47

- இதன் அர்த்தம் "இலநைல மூலநைலவற்றால் அழகாயுள்ள எட்டிமரம் கூலநைலாகப் பழுத்திருந்தாலும், அக் கூலநைலில் கவர்ச்சியுடையதாகிய பழுத்தைப் பறித்து உண்ணலாகாது, அதுபோல, மூலநைலால் கவர்ச்சியைக் காட்டிப் புன்முறாவல் செய்வார்மலே அவரது கவர்ச்சியில் ஈடுபடாது விலகிவிட வேண்டும். அவ்வாறு அவர்பால் செல்லும் மனத்தினையும் கடியவேண்டும்" என்று பெண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றார். ஏதோ ஆண்களாகக் கவர் மூலநைலைக் கொண்டு திரிவதாகப் பெண்களாகக் காட்டும் ஆணாதிக் கம், சொந்த மன வக்கிரத்தை எதிர்ப்பையாகக் கூகின்றது. பெண்கள் இதைப் பிடிக்க திரிவதாக இன்றைய பின்நவீனத்துவச் சாக் கடைகள் திரும்பலரின் திரும்பத் திரிவழியில் கூறும் போது, ஆணாதிக் க ஒற்றுமை மற்றும் பெண் பற்றிய ஒத்த ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டம் பிரதிபலிக்கின்றது. பெண்ணின் மூலநைல ஒரு பால் சூரப்பி என்பதை ஆணாதிக் கம் மறுத்து, அதைக் கவர்ச்சி காட்டுவதாகவும், பிடிக்கக் கோருவதாகக் காட்டுகின்ற நிலப் பிரபுத்துவ, ஏகாதிபத்திய வெளிப்பாடுகள் கவேலமான மனிதச் சிந்தனை

வக்கிரங்கள் தான்;.

"பாலன் பசியாறும் பால் மலையடா சண்டாளா"

- என்று மட்டக்களப்பு நாட்டுப்புறப் பாடல் ஆணாதிக் வக்கிரத்தை இழிவாக்கிக் காட்டுகின்றபோது, மலபைற்றி நிலப்பிரபுத்துவ, ஏகாதிபத்தியக் கண்ணோட்டத்தைப் பெண் எள்ளி நகையாட்கின்றாள். ஆண்கள் பெண்களின் பால் சூரப்பியைப் பாலியல் நுகர்வு அடிப்படையில் உருவகிக்கும் சிந்தனைப் பண்பாடுகள், பெண்ணையும் பாதிக்கின்றது. ஆனால், அதை ஆண்தான் தனது ஆணாதிக் கத்தனிச்சொத்துரிமை வக்கிரத்தில் இரசிக்கின்றான், கோருகின்றான் என்பது எதார்த்தமாகும். இங்கு பெண் சாரந்த குரூட்டுப் பெண்ணியம் கவர்ச்சி காட்டுவதைக் கோட்பாடாக, உரிமையாகக் கருதுகின்ற போது, ஆணாதிக் கம் பெண்ணின் இயற்கையை விற்கின்ற, வாங்குகின்ற நுகர்வு வக்கிரத்தில் பெண்ணியத்தைக் கோட்பாட்டு ரீதியாகச் சிதைத்து, நுகர்த்தியத்தைக் காட்டுகின்றது.

"மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில்
சுனையுகு நீ ர்போற் சூழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தழும் இன்பம்
நனவது போலவும் நாடவொண்ணாதே"47

இதன் அர்த்தம், "பிறர் மனை செல்வோர் அம்மனைக்குரிய மாதரை நாடினால், மலைச்சுனையில் புகுகின்ற நீ ரில் மழ்குவாரைச் சூழிகுள் சிக்க வதைத் தல் போல, காமச்சூழலில் சிக்க வதைத் துவிடும், கனவு போல அம்மாதர் மாட்டுச் சிறிது சூரக்கின்ற அன்பை, நனவு போல உண்மையானது என்று விரும்புதல் கட்டாது."47 இங்கும் பெண் ஏதோ கவர்ந்து இழுப்பதாகப் பெண் மீது குற்றம் சாட்டுவது நிகழ்கின்றது. பலதாரமணத்தில் ஆணின் உரிமையே விபச்சாரத்தை உருவாக்குகின்றது. பெண்ணின் உரிமை மறுப்பே விபச்சாரம் செய்ய வகைக்கின்றது. பெண் பொருளாதார ரீதியாக ஓடக்கப்பட்டது, பாலியல் ரீதியாக நலமடிக் கப்பட்ட நிலையில் விபச்சாரத்தின் பொதுத்தன்மை சமீக வடிவமாகின்றது. ஓர் ஆண், தனது மனைவியைத் தாண்டி பாலியல் இன்பத்தை விபச்சாரியிடம் பெறச் செல்லுகின்றபோதும் சரி, விபச்சாரி அதிகத் திருப்தியைக் கொடுக்கின்றாள் என்றாலும் சரி, தனியுடமை, தனியார் மயமாகல் போல காணப்படும் சிறந்த வாங்கும் - விற்கும் சந்தை உறவுகளே காரணமாகும். குடும்பத்தில் ஆண் - பெண்ணின் வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகள், உணர்வுகள், பாலியல் நடத்தையில் வரமொழுகைகள் தம்மை ஈடுபடுத்துதல் நிர்ப்பந்திக்கும் போது,

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

பெண்ணை அங்க அங்கமாகச் சித்தரித்ததுடன், பெண்ணின் உறுப்புகளாகக் கட்டி, ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டத்தில் மாணிக் கவாசகர் வருணிக் க தவறவில்லை. இதில் இருந்து அவரால் மீள் முடியவில்லை. பெண்களாகக் குற்றம் சாட்டியபடி, கடவுளிடம் இதில் இருந்து மீள் அரூள்கோருகின்றார். அந்த ஆண் கடவுள்களும் இதைப் போன்று வக்கிரமானவர்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, பெண் கடவுள்களும் இதையொத்த வளிப்பாட்டையவர்கள் என்பதற்குத் திருஞான சம்பந்தரின் பல தவாரப் பாடல்கள் சான்றாக இருக்கின்றன. திருஞானசம்பந்தர் உமாதேவியாரின் பெண் உறுப்புகளை வருணித்துப் பாடிய பாடல்கள் பல. மாணிக் கவாசகர் பெண்ணின் வாயை வருணிக் கின்றபோது, இன்றைய அழகு சாதனத்தின் உள்ளடக்கம் வளிப்படுகின்றது. ஆண்கள், பெண்களின் உட்குகளை வருணித்த வழியில் விரும்பியதைப் பார்த்திச் செய்வவே, இன்றைய சொண்டு மை சந்தைக்கு வருகின்றது. ஆணாதிக் க அழகியல் நோக்கில் சொண்டு மை சந்தைக்கு வந்ததற்கு, மாணிக் கவாசகரின் அன்றைய ஆணாதிக் க வருணிப்புகள் அடித்தளமாகின்றன. ஆணாதிக் கத்தின் பெண்ணைப் பற்றிய விளக்கங்கள் கொச்சைத் தனமானவை. அதைப் பண்பாடாகக் கொண்டு அதில் இருந்து பெண் மீது வறொப்பைக் கக்குகின்றன. இதையே மாணிக் கவாசகர் தனது ஆணாதிக் கப் பாடலாக முன்வைக்கின்றார்.

ஐ. ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மூன்றாம் அத்தியாயம் - மூன்றாம் பாடம்

இன்று சித்தர்கள் பற்றிய பலவித பிரமகளைப் பலரும் விதைத்துவிட முயலுகின்றனர். மோசடிகள் மீலம் பொறுக்கித் தின்ற பார்ப்பனர்களின் சில செயல்களை எதிர்த்துக் கொண்டு உருவான சித்தர்கள், ஆணாதிக் கவாதிகளாகவும் பெண் மீது வறொப்பு கொண்டோராகவும் இருந்தனர். இன்று பார்ப்பனியத்துக்கு எதிராக முன் நிறுத்த முயலும் சித்தர்கள் ஊடாக, ஆணாதிக் கத்தைப் பிச்சி மெழுக அல்லது மௌனம் சாதிப்பதன் மீலம் சீர்திருத்தத்தையே சமுதாய மாற்றமாகக் காட்ட முயலுகின்றனர். ஆனால் பெண் வறொப்பு கொண்டு சித்தர்கள் சமீக மாற்றத்தைச் சாதிக் க நேரடியாக வழிகாட்ட முடியாது. மாறாக, அக்காலத்தைப் புரிந்து கொள்ள, பார்ப்பனியத்தையும் அதன் கொடூரத்தையும் புரிந்து கொள்ள உதவு முடியும்;. இனி சித்தர்களின் பெண் வறொப்பை, ஆணாதிக் கக் கண்ணோட்டத்தைப் பார்ப்போம்;. பாம்பாட்டிச் சித்தர் பெண்ணாசை என்ற தலைப்பில்,

"செண்டு மலவைவண்டுவிழி கொண்ட மாதரழகை

...

வட்டமலையென்றுமிக வற்றுந் தோலை
மகமரோ என உவமை வைத்துக் கற்றுவார்
கெட்ட நாற்றமுள்ள யோனிக் கணியில் வீழ்ந்தார்
கெடுவர் என்றே துணிந்து ஆடும் பாம்பே

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

மலஞ்சொரி கண்ணை வடி வாழுக்கொழும்பாக
வருணித்துச் சொல்வார் மதிவன்மலை இல்லாதார்
கூலநலம் பசுகின்ற கைகளை மாந்தர்கள்
கும்பிக்கே இரையாவர் என்று ஆடும்பாம்பே
சிக் குநாறுங் கந்தலையே செலுமவை வகையாய்ச்
செப்புவார்கள் கொங்கைதனைச் செப்புக கொப்பதாய்
நெக்கு நெக்கு உருகிப் பண்ணை நெஞ்சில் நனைப்பாள்
நிமலனை நினையார் என்று ஆடும்பாம்பே
நாறிவரும் எச்சில்தனை நல்லமுதனென்றும்
நண்ணாஞ்சளி நாசிதனை நற்குமிழ் என்றும்
கூறுவார்கள் புத்தியில்லாக் கைகளை மாந்தர்கள்
கோன்நிலையை அறியார் என்று ஆடும்பாம்பே"48

பெண் உறுப்புகள் பற்றிய இழிவுபடும்பட்ட, கவேலப்படும்பட்ட ஆணாதிக் கக்
கண்ணோட்டத்துடன் கட்டிய விளக்கம் தான் இவை.

ஆண்களின் காமத்தையும் அதன் வக்கிரத்தையும் எதிர்ப்பதற்குப் பதில், பெண்ணைக்
கொச்சைப்படுத்துவதன் ஊடாக ஆண்களின் ஒழுக்கம் கோரப்படுகின்றது. சமீப
ஆணாதிக் க இழிவுகளுக்கும் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டித் தர்தார்கள் தயங்கவில்லை.
இதையொத்த பட்டினத்தார் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

"வாய்நாறும்புழல் மயிர்ச்சிக் குநாறிடும் மையிடுங்கண்
பீ நாறும்பாங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீ தாறும் யோனி யழனாறும் நிந்திரியச் சேருசிந்திப்
பாய்நாறும்பங்கையர்க்கோ லிங்ஙனமேனம் பற்றியதே"48

"நகுவார்க்கு இடமாய் நான்கு வற்றும்
மலையைப் பார்த்து முனரி மொட்டென்றாம்
கூலையும் காமக் குருடர்க்கு உரைப்பனே
நீட்டவும் முடக்கவும் நெடும் பொருள் வாங்கவும்

...

நச்சிக் காமுக நாய்தான் என்றும்
இச்சி திருக்கும் இடக்கழி வாயில்
திங்கள் சடையோன் திருவருள் இல்லார்
தங்கித் திரியும் சவலைப் பெருவழி
புணர்இது என்று புடவையை மட்டி

...

பெண்ணும் ஆணும் பிறக்கும் பெருவழி

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

மலம் சொரியும் இழியும் வாயிற்கு அருகே
சலம் சொரிந்த இழியும் தண்ணீர் வாயில்
இத்தனை நீங்கள் இனிது என வணை
பச்சிலை இடினும் பக்தர்க்கு இரங்கி

...

பெண்ணாகி வந்தோரு மாயப் பிசாசும் பிடித்திட்டென்னகை
கண்ணால் வருடப் பி முலையால் மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங் குழியிடதைத் தள்ளி எனப் போதப் பொருள் பறிக்க
எண்ணாதுனை மற்ற தனே இறவை கச்சி ஏகம் பனே!"⁴³
இது போன்ற பல பாடல்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றது.

ஆண்களின் தவறுக்குப் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுவது ஆணாதிக் க
ஜனநாயகமாகும்.;; இதுவே இன்றைய சமூக அமைப்பாகும்;. கற்பழிப்புகள் முதல் பெண்
மீதான அத்துமீறல்கள் வரை பெண்ணின் மீதான குற்றமாக, அவளின் நடத்தை,
உடம்புகள், நடந்து கொண்ட முறைகள் என்று ஏராளமான விளக்கங்களின் ஊடாக
இன்றும் ஆணாதிக் கச்சட்டம், ஆணைப் பாதுகாத்து பெண்ணைக் குற்றம்
சாட்டுகின்றது. பெண்ணை இந்த எல்லகைக்குள் தான் பட்டி வளைத்தும்,
மஃபிக் கட்டவதும் என்ற ஆணாதிக் கநீதி சார்ந்த ஒழுக்கம் கோருகின்றது. கடவுளை
நோக்கி துறவ மறந்தும் ஏதோ ஒருவகையில் சமுதாய உழைப்பில் இருந்து
அன்னியப்பட்ட பிரிவுகள், பெண்ணிடம் இருந்து விலகிய ஒழுக்கத்தை
முன்வைக்கின்றபோது, அதை வகைக்கின்ற ஆண் தவறுகின்றபோது, பெண்மீது
குற்றம் சாட்டுகின்றனர். பெண்கள் முலையை ~இந்தா பிடி என்று திரிபவர்கள் என்று
பின்னவீனத்துவ ஏகாதிபத்தியச் சாக் கடகைக் கலிகள் தலித்துகள் பெயரில்
கஹும் போதும் சரி, இவற்றைப் போற்றி நியாயப்படுத்தி நிற்கின்ற போதும் சரி,
எழுதுகின்ற போதும் சரி, பட்டினத்தார், பெண்கள் ~முலையால் மயக்கி ஆண்களைச்
சிதைப்பவர்கள் என்று கஹும் போதும் சரி, சினிமாவில் "பிள்ளைக்குத் தாய் பாலதைத்
தக்கிக் கொடுக்கச் சொல்லு" (பெண்ணின் உறுப்பை ஓட்டி நிறைய பாடல்கள்
சினிமாவில் உள்ளன) என்று பாடும் போதும் சரி, இவர்களுக்கிடையில் எந்த வேறுபாடும்
இருப்பதில்லை.

பெண்ணின் உறுப்புகள் மீதான ஆணின் வக்கிரமான காமமாக ஆணாதிக் கம்
வெளிப்படுகின்றபோது, பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுவது அல்லது அதைப் போற்றி
அனுபவிப்பது என்று சமூகத்தின் வேறுபட்ட நடமைமுறைத் தவேக ருதியே பெண்ணின்
உறுப்புகளையும், அவகைகளின் செயல்களையும், நடத்தகைகளையும் விளக்குகின்றனர்.
ஆனால், இவ்வாறு வேறுபட்ட தளத்திலும் ஓரே நோக்கில் பெண்ணைக் காண்பது
பொதுவாக உள்ளது.

ஐ. ஐஸ்வர்யா ஐஸ்வர்யா ஐஸ்வர்யா

மகாபாரதத்தில் வரும் திரௌபதி பல சகோதரக் கணவன் முறையில் இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. அருச்சுனன், வீமன் மனைவியர்கள் பல ஆண் மணத்தில் வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றது. இன்று இருக்கும் ஆணின் பலதார மணத்துக்குப் பதில் அன்று பெண்ணும் பல ஆண் மணத்தில் இருந்ததை மகாபாரதக் கற்பனை புனைவிலக்கியம் சமுதாயத்தின் இயல்பில் இருந்து புனைந்து காட்டுகின்றது.

அல்லி அரசாணிமாலை புராணச் சார்பு கதையை பாடலில் பாண்டியர்களிடம் கப்பம் வாங்கும் நீன்முகனை அல்லி ஏழு வயதில் அடக்குகின்றாள். பின்பட்டம் சட்டிக் கொண்டு 12 வயதில் வட்டைக்குப் புறப்படுகின்றாள்;. இதே நேரம் தவறு இழைத்த அருச்சுனன் கிருஷ்ணன் உடன் காட்டுக்கு வருகின்றான். அங்கு அல்லியைக் களேவிப்பட்டதுடன் அவள் திருமணத்தை வறொப்பதையும் அறிகின்றான்;. இவன் ஒரு தலைப்பட்ட சக் காதல்பட்ட அல்லி சேனை மீது கிருஷ்ணன் துணையுடன் மாய விலங்குகளை ஏவுகின்றான்.

அல்லி இதை எதிர்த்து அம்பு வீசுகின்றாள். அருச்சுனன் அம்பு பொறுக்கி கொடுக்கின்றான். அல்லி களையப்படைய, அருச்சுனன் அவளின் காலபைப் பிடிக்க, அவன் ஆண் எனத் தெரிந்த அல்லி அருச்சுனனைத் துரத்துகின்றாள். கிருஷ்ணனுடைய சதி ஆலோசனைப்படி மருந்து கலக்கி அவள் பெயரசைச் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதை அறிந்த அல்லியின் சேனைப் பெண்கள் அவனைப் பிடித்து அல்லியின் ஆணைப்படி தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது. கிருஷ்ணன் துணையால் அருச்சுனன் தப்புகின்றான். இப்படி அல்லிக்கும் அருச்சுனனுக்கும் இடையில் போராடும், அல்லியின் வறெறியைக் கிருஷ்ணன் துணையுடன் அருச்சுனன் தடுப்பதுமாகக் கதை தொடர்கின்றது. பின் அல்லியை நித்திரையில் கிருஷ்ணனின் துணையுடன் அருச்சுனன் கற்பழித்து விடுகின்றான்;. நித்திரையிலேயே தாலியும் கட்டி விடுகின்றான். தாலியை அறக்கமுடியாத வரத்தைக் கிருஷ்ணன் இடம் அருச்சுனன் பெறுகின்றான். பின்னால் அல்லி இந்தப் போராட்டத்தில் பாண்டவர்களுடன் போர் செய்கின்றாள். அங்கு தந்திரமாகப் பிடித்து அல்லியைத் திருமணம் செய்கின்றான் அருச்சுனன். மீண்டும் அல்லி மதுரை சென்று அரசாள்கின்றாள்.

இந்த இழப்பறி மற்றும் அருச்சுனன் கிருஷ்ணன் சதிகள் மீலம் பல பெண்களாகக் கவரந்த நீண்ட கதையில் அருச்சுனன் அழகும் பற்றி குறிப்பிடும் போது அல்லி

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

கஹுவதபை பார்ப்போம்.

"அழக வணை டுமனென்று சொல்லி யாரடி காத் திருந்தார்
மாப்பிளை வணை டுமனென்று மயங்கினவர் யாரடி
கணவனை வணை டுமனென்ற காத் திருந்தவர் யாரடி

.....

மண்ணாண்ட ராசத்தி மனையாட்டி யாயிருந்தால்
பஹியாண்ட ராசத்தி பணை சாதியாயிருந்தால்
கண்டார் நகையாரோ கலியுகத்தார் எசாரோ"49

பவளக் கொடியைக் கட்டாயப்படுத்தி அருச்சுனன் அடனைத் தபோது, அருச்சுனன்
கஹுவதபை பார்ப்போம்.

"மகூதத் துரசைச் சியவள் வாழ் வரசியல்லி நல்லாள்
அல்லியவளைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி"49

அருச்சுனன் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவாகுள் வராமையால் அல்லி படனை எடுத்து
வரும் போது அருச்சுனன் பயப்படுவதை ஓட்டி,
"மதிமயக்க மாச்சுது மாயவரே என்ன செய்வனை
எங்கே யொளித்து இருப்பனே காண் மதைத்துனரே
நான் எமலகோகம் போவனேனோ ஏழலகம் கொண்டவனே
பிரமலகோகம் போவனேனோ பருமாளே சொல்லுமென்றாள்"49

அல்லி அருச்சுனனின் இயல்பை அறிந்து "வறேறொருத்தி வாசலுக்குச் சன்னால
வெட்டிப் போட்டுவிடுவனே"49 என்று எச்சரித்த போது அருச்சுனன் பயப்படுவதைப்
பார்ப்போம்.

"வெட்டத் துணிவாளே வீ ரியத்தைச் செய்வாளே
கணவனென்றும் பாராளே கண்டித்தும் போட்டிடுவாளே

.....

உயிரிருந்தானாக் கால் உப்பு விற்றும் உண்ணலாம்"49

அல்லியிடம் அடக்கலம் கொடுக்கப்பட்ட சூபத்திரை மீது வறிகொண்டு

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

தூரியதோதனன் அல்லி அரண்மனையை நோக்கி வரும் போது அவனைச் சித்ரவதனைச் சேர்வனே என அல்லி கஹுவதனைப் பார்ப்போம்;

"கிளிமொழியீர் நானிருக்கக் கிலசேம் உமக்கனோ
புலி போல நானிருக்கப் புவமை ர் அஞ்சுவதனை
ஆணையின் மத்தகத்தனைச் சிங்கம் பிளப்பது போல
அவனுடைய சனேகைகளை அடியோடு கொள்வனோ
உதிரம் புரள வளைப்பனே ஓட்டுவனே ஊரனை விட்டு

.....

அங்கம் அழுகியவன் ஆவிகள் அற்றவிழ்ச்
செய்கிறனே பாருங்கள் தரே விஜயன் தவேயரே"49

அல்லியிடம் சிக்கி கொண்ட தூரியதோதனனைச் சவாக்குக் கொண்டு தண்டிக்கும்
காட்சியை,

"....அல்லி சவாக்கெடுத்து சாடுகிறாள் ஆனமட்டும்
வஞ்சம் தளியுமட்டும் வாழ்வரசி சாடுகிறாள்
கோபம் அடங்குமட்டும் சாடி..."49

அல்லியின் மீது கிருஷ்ணன் என்ற இறவை துணையுடன் மாய நிலையில்
நித்திரையில் கற்பழித்து கர்ப்பமாகிய நிலையில், வஞ்சத்தால் பிடித்த நிலையில்,
பாஞ்சாலி சொல் கட்டு தாலி கட்ட சம்மதித்தபோது அல்லி கஹுகின்றாள்.

"கழுவத்திலே தாலியது கட்டியிருக்கையில்
வயித்திலே பிள்ளையது வந்துமிருக்கையில்"49

- என்று கஹியே கழுவத்தைக் காகத் திருமணத்தனைச் சம்மதித்தாள்.

இந்த சமயம் புராணக் கதையிலேயே ஒரு பெண்ணின் ஆளுமையைப்
புலப்படுத்துகின்றது. பெண்ணின் அதிகாரம், சமீக அந்தஸ்து என்பன பெண்ணின்
உயர்ச்சியைப் போற்றுகின்றது. பெண்கள் மீதான ஆண்களின் அத்துமீறல்களுக்குத்
தண்டனை அளிப்பதும், அதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்து வளைய வரலாற்றைக்
காட்டுகின்றது. ஆணாதிக் கச் சமீகம், பெண்ணாதிக் கச் சமீகம் என்ற இரு தளத்திலான
போராட்டத்தில் பெண்ணின் போராட்டத்தை, பெண்ணின் பெண்மையில் இருந்து
ஆணாதிக் கம் வரையறுக்கும் போது, அதை ஆண்மையாகக் காட்டுவதன் ஊடாக,
பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் ஆணாதிக் க விளக்கம் ஊடாக, பெண் அபிமானப்படுத்தப்
படுகின்றாள். இது இன்று அடங்காப் பிடாரி, வாய்க்காரி போன்ற பதங்கள் ஊடாகக்

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

கவேலப் படுதப் படுகின்றது. எப்போதும் ஆண்கள் பெண்ணை நோக்கி வலிந்து சலெவதும் பின்னால் உதறி எறிவதும், வறோ பெண்ணை நோக்கி அலவைதும் என்ற ஆணின் போக்கை எதிர்த்து எச்சரிக்கும் அல்லி அதற்குத் தண்டனையைக் கொடுக்கவும் தயங்கியதில்லை.

பெண்ணின் அதிகாரம், சொத்துரிமை அல்லியைச் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு இட்டுச் சலெலுகின்றது. பாண்டவர் நீ திக் கதகைளில் பாண்டவர் பக்கம் காட்டப்படும் நீ தியில், ஆணாதிக் கம் கொலுசாகியிருப்பதை அல்லியின் நீ திக் கான போராட்டமும் காட்டுகின்றது. இன்று நாம் ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிராகப் போராடும்போது அல்லியின் நிலையைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும்;. அதிகாரமும், சொத்துரிமையும் இன்றி ஆணாதிக் கத்தகைக் கட்டுப்படுத்தவோ, பெண்ணின் விடுதலையைச் சாதிக் கவோ முடியாது என்பதை இது நிறுவுகின்றது. பெண்ணின் அதிகாரத்தையும், சொத்துரிமையையும் மீட்க இன்று போராடும் ஓரே மார்க்கம், பாட்டாளிவர்க்க வர்க்கப் போராட்டம் மட்டுமே என்பது எதார்த்தமான முரண்பாட்டுக்குள், மாற்றத்தகைக் கோரும் இயங்கியலாக உள்ளது.

கணவன் ஒருவன் தவேயில்லை என்பதைப் பறசாற்றும் அல்லி, வயிற்றில் குழந்தை உருவாகும்போது பெயரளவில் தந்தையைக் கோருவது என்பது, பெண்ணாதிக் கச் சமீகத்தில் இருந்து ஆணாதிக் கச் சமீகம் தோன்றி வளர்ந்து வந்த போராட்டச் சமுதாயத்தை இவ்விரதிபலிக்கின்றது. அதாவது ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன் அவசியமில்லை. ஆனால் குழந்தைக் குத் தந்தை அவசியம் என்பதை இது காட்டுவதுடன், தாலியின் அவசியம் பற்றிய விதந்தூரகையும் புகுத்தப்படுகின்றன.

பயே போன்றவற்றை ஆணாதிக் க அமைப்பு பெண்ணை இழிவுபடுத்தி வருணித்தது. நாலடியாரில் பயே பற்றிய கற்றில்,

".. .. அட்டதனை

உண்டி உதவாதாள் இல்வாழ்பயே"50

- என்று குறிப்பிட்டுப் பெண்ணைப் பயேக்கு ஒப்பிடுகின்றார். அதாவது கணவனுக்கு உணவு வகைகாத பெண் பயே என்று கற்றி இழிவுபடுத்துவது நிகழ்கின்றது. ஆணாதிக் க

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 10 January 2001 19:42 - Last Updated Tuesday, 10 June 2008 20:09

அமரபிபில் பணைகள் ஆணுக்குக் கட்டுப்பாடாத பையுளாக இருக்கின்றனர். அதாவது ஆணுக்கு அபிமபைப்பட மறுக்கும் பணைகள் பையுளாகின்றனர் அல்லது தயெவமாகப்படுகின்றனர். திருமணம் சயெயாத காளி போன்ற தயெவங்கள், காரகைகால் அம்மையார் போன்ற நாயன்மார்கள் அனவைரயையும் பையாக அல்லது சக்தி படதைத் தமனுசியாக ஆணாதிக் உலகம் வருணித்து, வணக்கத்துக்குரிய குறியீடாக மாற்றுவதன் மலம் ஆணாதிக் அமரபைப் பணை மீறாது பாதுகாத்தனர், பாதுகாக்கின்றனர். பையு பற்றிய பழமொழிகள் பணைணைக் குறித் N;த எழுகின்றன. இது போன்று தனிச்சொத்துரிமை அமரபில் வளையாகும் இலக்கியங்கள், ஆணாதிக் இலக்கியமாக இருப்பது பொது வபிவமாகவுள்ளது. தனிச்சொத்துரிமை அமரபின் அனதைது இலக்கியங்களும் ஆணாதிக் தன்மை கொண்டவை. அவை தனியான நுலுக்கு உரிய வகையில் விமர்சிக்கக் கூடிய அளவுக்கு விரிவானவை. சூருக்கம் கருதி சிறுபகுதியையே நான் இதில் விமர்சித்து அம்பலப் படுத்தியுள்ளேன்.